

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 51-52

ΣΧΕΔΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, περιλαμβάνει τὴν τε Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἐν αὐτῇ Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συμφώνως τῷ Νόμῳ 3615 τῆς 11 Ἰουλίου 1928 καὶ τῇ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ Πράξει. Συνίσταται δὲ ἐκ πάντων τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς Ἑλλάδος καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῶν κανονικῶν αὐτῆς Ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρσαλεύτως ὡς ἀπασαὶ αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τοὺς Δογματικούς ὁρους καὶ Ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς Κανόνας καὶ τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Σύνοδος πάντων τῶν ἔχοντων Ἐπισκοπὰς Ἀρχιερέων, καλουμένη «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀντιπροσώπος δὲ ταύτης ἡ «Δ.αρκῆς Ἱερά Σύνοδος» ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ὡς ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, ἀποφαίνεται περὶ παντὸς γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἐκλέγει τοὺς Ἀρχιερεῖς, γνωμοδοτεῖ πρὸς τὴν Κυβερνησιν περὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων Νόμων, τῶν ἀφορώντων ἐν γένει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰσηγεῖται πρὸς αὐτὴν τὴν ἐκδοσὶν νέων Νόμων, γνωμοδοτεῖ δὲ ὡσαύτως προκαλούμενη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆς εἰσαγόμενων εἰς τὴν Βουλὴν Ἐκκλησιαστικῶν Νομοσχεδίων. Ἐπὶ παντὸς δ' ἐν γένει Νόμου σχεῖν ἔχοντος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ζητεῖται ἡ γνωμοδότησις αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται τα-

κτικῶς μὲν τῇ 1ῃ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις ἤθελαι παρουσιασθῆ ἄνάγκη, συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς μετ' ἀποφασίν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνακοινομένην τῷ Ὑπουργεῖῳ πρὸς γνῶσιν αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἐκτάκτως συνέρχεται αὕτη τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἢ τε τακτικῇ καὶ ἢ ἐκτακτῶς, συνεδριάζει ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ ἢ καὶ ἐν Ἱερῷ Νεῷ τῆς Πρωτεύουσας, δύναται ὅμως νὰ συνέλθῃ καὶ ἄλλαχού τοῦ Κράτους μετ' ἀποφασίν αὐτῆς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν δύνανται νὰ παραταθῶσι πλέον τοῦ μηνός. Ἡ διάρκεια δὲ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου ὁρίζεται ὑπ' αὐτῆς.

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὃν ἀπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐκ τῶν παρόντων ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερασιᾶς.

Πάντες οἱ Ἱεράρχαι, συμφώνως πρὸς τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχωνται κατὰ τε τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνελεύσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν ὅτι παρόντες πλείονες τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ἐν συνεδρίῳ παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Ἐπὶ ζητημάτων ὅμως θεμελιώδους, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σημασίας καὶ σπουδαιότητος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ ἀσκήσεως κατ' ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν συγκαταβάσεως καὶ ἐπιεικείας τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν παρόντων ἐν τῇ συνεδρίῳ. Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μετασχόντων τῆς συνεδρίας Ἀρχιερέων, τῶν τυχόν ἀρνούμενων ὑπεχόντων κανονικὴν εὐθύνην, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ οἱ ἀδικαιολογήτως, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀπέχοντες Ἀρχιερεῖς. Ὡσαύτως τοιαύτην εὐθύνην ὑπέχουσι καὶ οἱ μὴ συμμεφοῦμενοι τῇ ψήφῳ τῶν πλειόνων.

Ἐὰν μετὰ πρῆλυσιν μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς τε τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ νόμιμος ἀπαρτία, ματαιοῦται ἡ συνέλευσις αὐτῆς, δι' ἣν ἐκλήθη περίοδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, ἐνεργοῦσα πάντοτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σύγκαιται ἐκ δέκα τριῶν μελῶν ἰσοψηφῶν, ὧν τὰ μὲν ἑπτὰ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σειράν τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν οἷς καὶ ὁ Πρόεδρος, ἕξ δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἐν ἀπόντᾳ ἢ καλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Οἱ δὲ Σύνοδοι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως, ἀντικαθιστάμενοι κατὰ τὸ ἡμῖσι καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν, καλούμενοι κατὰ τὰ πρεσβεῖα Ἀρχιεπισκοπῆς, τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ τῇ 1ῃ Μαρτίου, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μετ' ἀποφασίαν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκτελουμένην μὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀνακοινομένην δὲ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θεσηκευμάτων.

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ᾖσι παρόντα ἑπτὰ μέλη, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἡ Συνοδικὴ περίοδος εἶναι ἐνιαυσία, ἀρχομένη τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ὁ καλούμενος Συνοδικὸς ἢ καὶ ὁ διατελῶν τοιοῦτος δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν Συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἕνεκα ἀσθενείας, πιστοποιουμένης ἀρμοδίως. Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου τῆς παραίτησως, καλεῖται ὡς Συνοδικὸς ὁ ἐπόμενος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν ἤδη κεκλημένων ἐκ τῆς οἰκείας σειρᾶς. Οὗτος παραμένει καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἐὰν ἐκλήθῃ ὡς Συνοδικὸς ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τῆς Συνοδικῆς Περιόδου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντικαθίσταται καὶ ὁ ἀνευ ἀδείας τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ μῆνα μὴ μετασχῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ἀδικαιολογητῶς, ὡς καὶ ὁ ἀποβιώσας.

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος, ὡς διαρκὲς διοικητικὸν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκει πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς κειμένους Νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Ἐκδίδει ἐπίσημον Δελτίον δαπάναις τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησία», ἐν ᾧ δημοσιεύονται Νόμοι τοῦ Κράτους καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα, πράξεις, ἀποφάσεις, ἐγκύκλιοι τῆς Συνόδου, ἐν παραρτήματι δ' αὐτοῦ προκηρύξεις δημοπρασιῶν τῶν Ἱερ. Μονῶν καὶ Ναῶν.

Το περιοδικὸν λαμβάνουσιν ὡς συνδρομηταὶ ὑποχρεωτικῶς α') πάντες οἱ Ἱεράρχαι, καταβάλλοντες δραχμ. 200 ἑτησίως, β') πάντες οἱ ἐκ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησ. Περιουσίας μισθοδοτούμενοι διὰ μισθοῦ ἀνω τῶν 1.500 δραχμ. μηνιαίως

καταβάλλοντες τὴν ἤδη ὀριζομένην ἑτησίαν συνδρομὴν ἐκ δραχμ. 50, γ') οἱ Ἱεραὶ Μοναὶ καταβάλλουσαι δραχμ. 100 ἑτησίως, δ') οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τοῦ Κράτους καταβάλλοντες ἑτησίαν συνδρομὴν ἐκ δραχμ. 50 καὶ ε') οἱ ἐκ τῶν ἑφημερίων ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ καταβάλλοντες τὸ ἡμῖσι τῆς συνδρομῆς, ἦτοι δραχμ. 25. Περὶ τῆς ἐγγραφῆς καὶ εἰσπράξεως συνδρομῶν μεριμνῶσιν οἱ οἰκείοι Ἱεράρχαι. Τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δελτίου τούτου ἀσκεῖ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ὀριζομένη ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 5:

Παρὰ τῇ Διαρκεῖ Ἱ. Συνόδῳ παρακίθηται ἀνεψήφου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπὶ βαθμῶν καὶ μισθῶ Διευθυντοῦ Α' τάξεως, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, διοριζόμενος καὶ ἀπολύομενος ὑπ' αὐτῆς. Τοῦτον ἀπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τμηματός τῶν Θεσηκευμάτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας καὶ τοῦτον πάλιν εἰς τὸν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Αἱ συνεδρίαί τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου εἶναι ἔγκυροι καὶ καθ' ὅς περιπτώσεις ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος λαβὼν γνώσιν δὲν παρέστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ διορίζονται εἰς Ἀρχιγραμματεῖς, εἰς Γραμματεῖς, εἰς Ὑπογραμματεῖς, εἰς Ἀρχιεπιφύλαξ καὶ τρεῖς Γραφεῖς, ἅπαντες κληρικοὶ ἀγαθοὶ, πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῆσαι Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἰς ἡ δύο κλητῆρες, κεκτημένοι πτυχίον Σχολαρχείου ἢ τοῦλάχιστον πλήρους ἑξατάξιου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Οἱ ἀνωτέρω διορίζονται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου καὶ ἀπολύονται ὑπ' αὐτῆς, ἐπεχούσης ἐν τούτῳ καὶ θέσιν γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιγραμματεὺς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Διευθυντοῦ Β' τάξεως, ὁ Γραμματεὺς Τμηματάρχου Α' τάξεως, ὁ Ὑπογραμματεὺς Τμηματάρχου Β' τάξεως, ὁ Ἀρχιεπιφύλαξ Γραμματέως Α' τάξεως, οἱ Γραφεῖς Γραφέως Α' τάξεως καὶ οἱ Κλητῆρες Κλητῆρος Α' τάξεως.

Καὶ οἱ μὲν Γραμματεῖς μετὰ εὐδόκιμον τριετὴ ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν ἐφ' ἅπασι, ὁ δὲ Ἀρχιεπιφύλαξ καὶ οἱ Γραφεῖς δὲν δύναται νὰ προαχθῶσι πέραν τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Πάντες οὗτοι θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι συντάξιμος, τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου

προστούντες υπάλληλοι τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου τακτικοί ἐκτακτοὶ θεωροῦνται ἀναδιορισθέντες καὶ διαθιμίζονται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου ἀντιβιβάζονται ὑπ' αὐτῆς.

Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Γραφεῖον ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρων τῶν Συνόδων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν Πρωτοκόλλων καὶ μία σφραγίς, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἑσπερίον Ἄστρον καὶ κύκλῳ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικῆ Ἱ. Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ νόμου 3615 ὑφισταμένης Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 9.

Αἱ προσωριναὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν πνευματικῶς ἀναγνωσθέντων ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 4427 Διεκ. 2661 καὶ ἡμερομ. 6 Νομβρίου 1924 Πατριαρχικῇ Ἐγκυβερνήσει, κανονικῶς χηρεύουσαι, συγχωνεύονται πρὸς τὰς ἐξ ὧν ἀπεσπάρθησαν μονίμου ἢ πρὸς ἐκείνας, εἰς ἃς ἠθέλη κηρύξει μονίμου ἢ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων αὐτῆς, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ περιορισθῇ ἀναλόγως τῶν ἐπιβαλλομένων ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀποφάσει τῶν δύο τρίτων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀνακοινουμένης τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖω διὰ τὰς Μητροπόλεις αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἢ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καθορίζει καὶ τὰς ὀνομασίας τῶν Μητροπόλεων πᾶσα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας κυροῦνται διὰ Π. Διατάγματος ἐκδομένου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ὁ θεσμὸς τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων καταργεῖται, τῶν ὑπαρχόντων τοιοῦτων διατηρουμένων μέχρι τῆς εἰς Μητροπολιτικὸν Ἐθρὸν προαγωγῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ ἐκάστη τῶν Μητροπόλεων ἀποτελοῦσιν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, εκπροσωπούμενον κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὑπὸ τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, δυνάμενον νὰ ἀποκτῇ ἴδιαν περιουσίαν, ὡς καὶ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς κατοικίας αὐτῆς καὶ τῶν Γραφείων τῶν οἴκειων Μητροπολιτικῶν.

Μητροπολιτικὰ κτίρια ἀνεγερθέντα δαπάνῃ ἰδιοῦ τῶν ἢ δι' εἰσφορῶν Μονῶν καὶ Ναῶν ἢ ἐξ ἐσθάνων καὶ μετεγγραμμένα ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δύναται νὰ μεταβιβασθῶσιν ὑπὸ τούτων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις δι' ἀπλῆς συμβολαιογραφικῆς δηλώσεως, συντασσομένης καὶ μεταγγραφομένης ἀτελῶς.

Αἱ Ἱερὰς Μητροπόλεις ἀνακτῶσι διὰ πράξεως τοῦ ἑσπερίου Εἰρηνοδίκου, κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις,

πᾶσαν ἢν ἐκέκτηντο κτηματικὴν περιουσίαν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 2508, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ περιουσία αὕτη ἐγένετο ἐκκλησιαστικὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐκλογή καὶ κατάστασις Ἀρχιερέων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προτείνονται καὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἐκ Καταλόγου ἐκλογίμων κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γ' ὡμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὁρισθησόμενα.

Κατὰ τὸν ὡς ἄνω διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενον τρόπον ἐκλογῆς Ἀρχιερέων γίνεται καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐκλογίμοι ὅμως κατὰ τὴν ἐκλογήν ταύτην εἶναι μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ ἐπταετίας τοῦλάχιστον Μητροπολίται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας γνωρίζει τῷ Ὑπουργῷ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν ἐκλογήν καὶ χειροτονίαν τοῦ νέου Ἀρχιερέως, τοῦτο δὲ ἐκδίδει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ σχετικὸν Διάταγμα τῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Καθήκοντα τῶν Ἀρχιερέων.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς ὡς Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ Ἐπισκοπῆς, ἀσκαῖ ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους διαγορευόμενα. Διατελῶν δὲ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις καὶ διατάγας αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Εἰς οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ κλήρου ἐπιτρέπεται νὰ περιφραχθῆται ἀπὸ Κοινότητος εἰς Κοινότητα, λόγῳ ἐνδοσίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτῳ φεραθῇ συλλαμβάνεται παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, καί, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς ποινικὴν δίωξιν, προσαγεται πρὸς τὸν Ἀρχιερέα, ὅστις δικάζει αὐτόν.

Ἀπαγορεύεται τοῖς λαϊκοῖς καὶ τοῖς μὴ ὀρθοδόξοις Κληρικοῖς τὸ φέρειν τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τοῦ ὀρθοδόξου κληρικοῦ. Οἱ παοαβᾶται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται κατὰ τὸν Παινικὸν Νόμον ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἀρχῆς.

Ἀπαγορεύεται ἢ ὑπὸ ἐφημερίων καὶ κατωτέρων κληρικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπόλεων ἴδρυσις Συλλόγων παντὸς εἶδους ἢ διατήρησις ὑπαρχόντων τοιοῦτων ἄνευ ἀδείας τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου.

Ὡσαύτως οὐδεὶς Κληρικὸς δύναται ν' ἀποτελῇ μέλος Σωματείου τινὸς ἄνευ γνώσεως τοῦ οἴκειου Ἀρχιερέως. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μετέχων οἴου δήποτε Σωματείου γνωρίζει τοῦτο τῇ Δ. Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἣτις δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν συμμετοχὴν, ἂν ταύτην θεωρῇ ἀπέδουσαν πρὸς τὸ Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα.

Ἄρθρον 16.

Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ διορίζῃ εἰς διάφορα μέρη τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐκ τῶν Κληρικῶν Ἀρχιερατικοῦς Ἐπιτερό-

πους προς έκδοσιν άδειών γάμων δι' ώρισμένην περιφέρειαν, δύναται δέ να αναύση αυτοίς ή άλλους κληρικούς έγγραφως και καθήκοντα έποπτείας εν τή Μητροπολιτική αυτού περιφέρειά.

Όσαύτως έχει ύπό την άμεσον διοίκησιν αυτού τον εν τή έργα της δικαιοδοσίας αυτού Μητροπολιτικόν Νόον, άποτελούντα ίδιον νομικόν πρόσωπον, δικαιούται δέ να διορίζη και να άπολύη τους Έπιτρόπους του Ναού τούτου άποφάσει του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και ελέγχει την διαχείρισιν αυτού, του προϋπολογισμού και άπολογισμού και πάσης άλλης επί μέρους διαχειριστικής πράξεως έγκρινομένων κατά τας ίσχυούσας διατάξεις ύπό του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Επίσης χειροτονεί και διορίζει κατ' έλευθέραν εκλογήν αυτού άνευ άλλων διατυπώσεων τους έφημερίους και διακόνους, Ιεροψάλτας και νεωκόρους του Μητροπολιτικού Ναού, καθορίζων και τον αριθμόν αυτών, τηρουμένων όμως των σχετιών, ως προς τά προσόντα, διατάξεων του περι ένοριακών ναών και έφημερίων Νόμου.

*Άρθρον 17.

Πάντες οι Μητροπολίται της Έκκλησίας της Ελλάδος προσαγορεύονται «Σεβασμιώτατοι», ό δέ Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος «Μακαριώτατος».

Ό Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κατά την Θεϊαν Λειτουργίαν μνημονεύει «πάσης επισκοπής ορθοδόξων». Οι Αρχιερείς της Αυτοκεφάλου Έκκλησίας μνημονεύουσι «της Ιερᾶς Συνόδου», οι δέ του Οικουμενικού Θρόνου μνημονεύουσι «του Οικουμενικού Πατριάρχου και της Ιερᾶς Συνόδου».

*Άρθρον 18.

Αρχιεπίσκοπος Αθηνών λαμβάνει επίδομα ίσον προς τον μισθόν Προεδρου Αρχιού Παύλου, οι Μητροπολίται ίσον προς τον μισθόν Αραοπαγίτου και οι βοηθοί Επίσκοποι ίσον προς τον μισθόν Εφέτου, παντες μετά των νομίμων προσαυξήσεων.

Ό Αρχιεπίσκοπος Αθηνών ως Πρόεδρος της Δ. Ιερᾶς Συνόδου και έκαστον των μελών αυτής λαμβάνουσι προς τῷ μηνιαίῳ τούτῳ επίδομα και τό ήμισυ αυτού επί πλέον.

*Άρθρον 19.

Αρχιερεύς διά χρονίαν νόσον ή γῆρας ή δι' άλλους σοβαρούς λόγους ή πολογημένους, μη δυνάμενος να εκτελή τά ποιμαντορικά αυτού καθήκοντα, δικαιούται να υποβάλη τή Ιερᾷ Συνόδῳ της Ιεραρχίας έγγραφον κανονικήν παραίτησιν, έφ' ής άποφαινετα αύτη, και εν περιπτώσει άποδοχής της παραίτησεως λαμβάνει ίσοβίως περίθαλψιν εκ του Όργ. Διοικ. Έκκλ. Περιουσίας ίσην προς το τελευταίον μηνιαίον επίδομα μετά των προσαυξήσεων. Τα αύτα ίσχύουσι και περι των ήδη παρηγημένων και των όπωσδήποτε άποχωρησάντων ή άπομακρυνομένων. Άλλά δύναται και ή Ιερᾶ Σύνοδος της Ιεραρχίας και αυτεπαγγέλτως να άποφανθῆ διά των δυο τριτων εν τή Συνόδῳ παρόντων μελών αυτής περι της δια νόσον ή γῆρας διαρκούς και όλοσχερούς άνικανότητος Αρχιερέως πινός περι την εκτέλεσιν των ποιμαντορικών αυτού καθήκοντων, μετά προτέραν ένορκον πιστοποίησιν τριών Ιατρών, όρισμένων ύπό της Ιερᾶς Συνόδου της Ιεραρχίας.

Εάν οι Ιατροί άποφανθῶσι περι της δια τους άνωτέρω λόγους διαρκούς άνικανότητος του Αρχιερέως, παραίτεται εύως λαμβάνων ίσοβίως περιθ' λψιν εκ του Όργ. Διοικ. Έκκλ. Περιουσίας ίσην προς τό τελευταίον μηνιαίον επίδομα αυτού, μετά των προσαυξήσεων, εάν δέ μη παραιτηθῆ κηρύσσεται άνίκανος, ή δέ Έπαρχία αυτού εν χηρείς.

Κατά της άποφάσεως ταύτης της Ιερᾶς Συνόδου της Ιεραρχίας ό κηρυχθείς άνίκανος δύσεται να υποβάλη αίτησιν αναθεωρήσεως εντός 15 ημερών από της κοινοποιήσεως της άποφάσεως προς την Ιερᾶν Σύνοδον της Ιεραρχίας και να ζητήση την εκ νέου εξέτασιν αυτού ύπό τριών Ιατρών όρισνομένων δύο μὲν ύπο του Κοσμητορος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου, δύο δέ παρ' αυτού. Εάν και ούτοι άποφανθῶσι περι της άνικανότητος αυτού, ή ως άνω άπόφασις της Ι. Συνόδου της Ιεραρχίας καθίσταται όριστική, οι δέ Ιατροί άποζημιούνται ύπο του Όργ. Διοικ. Έκκλ. Περιουσίας.

*Άρθρον 20.

Έκαστος εν ενεργείᾳ Αρχιερεύς έχει ιδίαν σφραγίδα, φέρουσαν δικέφαλον αστόν εν τῷ μέσῳ, κυκλωδὲ τον τίτλον της Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περι των υπαλλήλων των Μητροπολιτικῶν Γραφείων.

*Άρθρον 21.

Παρ' έκάστη Μητροπόλει διορίζονται εις Πρωτοσύγκελλος ή Γραμματεύς και εις Κλητήρ. Εις Μητροπόλεις δέ έχούσας αριθμόν ένοριών άνω των 50 και μίαν τουλάχιστον Μονήν, διορίζονται εις Πρωτοσύγκελλος, ή Γραμματεύς, εις Γραφεύς και εις Κλητήρ. Εις δέ τας Μητροπόλεις τας έχούσας αριθμόν ένοριών και Μονων άνω των 100 διορίζονται εις Πρωτοσύγκελλος, εις Γραμματεύς, εις Γραφεύς και εις Κλητήρ, ή αντί του Πρωτοσυγκελλου και δεύτερος Γραφεύς.

Παρά τῇ Αρχιεπισκοπῇ Αθηνών διορίζονται εις Πρωτοσύγκελλος, δύο Γραμματεῖς, εις Λογιστής, τρεις Γραφεῖς και δύο Κλητήρες.

Διά τά προσόντα του προσωπικοῦ της Αρχιεπισκοπής και των Μητροπόλεων ίσχύσι τό άρθρον 38 του άπό 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Μη ύπαρχόντων προσοντούχων υπαλλήλων, ό Μητροπολίτης δύναται να διορίση προσωρινούς τούτους, εγκρίσει της Δ. Ι. Συνόδου, καθορίζουσης και τας άποδοχάς αυτών, αναλόγως των προσόντων αυτών. Η ύπηρεσία και των τελευταίων είναι συντάξιμος.

Πάντες οι άνωτέρω διορίζονται ύπό του οικείου Ιεράρχου, παύονται οδ ύπο του ίδιου, μετά γνωμοδοτήσιν της Δ. Ι. Συνόδου, έπεχούσης θεσιν γνωμοδοτικού Συμβουλίου.

*Άρθρον 22.

Ό Πρωτοσύγκελλος διατελών, ως και οι λοιποι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι, ύπο τας διαταγάς του οικείου Ιεράρχου, διευθύνει τό Γραφείον, αναπληροδὲ κατά την έκάστοτε παρεχομένην αυτῷ εντολήν άπόντα ή άλλως κωλυόμενον τον Αρχιερέα εις τὰ διοικητικά καθήκοντα αυτού.

Μὴ ὑπάρχοντος Πρωτοσυγκέλλου ἢ τούτου κωλυμένου, τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ διορίζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Τοποτηρητὴς χηροφυλάκων Μητροπόλεως διορίζεται ὑπὸ τῆς Ἁ. Ἱ. Συνόδου ἢ ταύτης ἀργούσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς τῶν διόρων Ἀρχιερέων.

Ἄρθρον 23.

Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπόλεων μισθοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ Ὁργ. Διοικ. Ἐκκλ. Περιουσίας διὰ τῶν ἀντιστοίχων μισθῶν καὶ βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Πρωτοσύγκελλος φέρει βαθμὸν Τμηματάρχου Β'. τάξεως, ὁ δὲ Γραμματεὺς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β'. τάξεως, ὁ Γραφεὺς Ὑπουργικοῦ Γραφέως Β'. τάξεως καὶ ὁ Κλητὴρ Ὑπουργικοῦ Κλητῆρος Β'. τάξεως.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διαβαθμίζεται κατὰ ἓνα βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπόλεων, ὁ δὲ Λογιστὴς αὐτῆς φέρει βαθμὸν Γραμματέως Β'.

Πάντες οὗτοι θεωροῦνται δημοῖοι ἐπίλληλοι, δικαιούμενοι μετὰ πενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῶσιν ἐφάπαξ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν, ἢ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν θεωρεῖται συντάξιμος, τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβαλλομένη: ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας.

Ὡσαύτως πάντων τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ὁ μισθὸς ὑπόκειται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὰ ἔξοδα νοσηρικῆς ὕλης καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι τοῦ Γραφείου Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου κανονίζονται ὑπὸ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων, καταβάλλονται δὲ ὑπὸ τῶν Ἱ. Ναῶν συμφώνως τῷ ἄρθρ. 6 παρ. α' τοῦ νόμου 4567.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπόλεων, καταβαλλομένην διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ὁργ. Διοικ. Ἐκκλ. Περιουσίας ὑπὸ τῶν Ἱ. Ναῶν ἐκάστης Μητροπόλεως, συμφώνως πρὸς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, μέχρι οὗ οἱ πόροι τοῦ Ὁργ. Διοικ. Ἐκκλ. Περιουσίας ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν δαπάνην ταύτην.

Αἱ νόμιμοι κρατήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω μισθοδοσιῶν δ' ἀβιβάζονται κατὰ μῆνα εἰς τὸν Ὁργ. Διοικ. Ἐκκλ. Περιουσίας διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρον 24.

Πᾶς Ἀρχιερεὺς δικαιούται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν νὰ χειροτονῇ ὑπεράριθμον Διάκονον, κερτημένον τὰ κατὰ νόμον προσόντα, διὰ τινὰ ἐνορίαν.

Ἄρθρον 25.

Τὸ διορισμὸν, μετάθεσιν καὶ ἀπόλυσιν τῶν Ἱεροκηρύκων προτείνουσι τῇ Διαρκεῖ Ἱερῷ Συνόδῳ οἱ Μητροπολίται, διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέουσιαν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐθνικῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ὁ νόμος 4596.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, Γάμων καὶ Διαζυγίων.

Ἄρθρον 26.

Μέχρι τῆς ψηφίσεως ἐιδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δι-

κονομίας ἰσχύουσιν αἱ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταργουμένων τῶν Δευτεροβιβλίων Δικαστηρίων καὶ ἀντικαθισταμένων αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, δικαζούσης ἐν νομίμῳ ἀπαρίτῳ.

Ὡσαύτως διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ γάμου καὶ διαζυγίων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 27.

Διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου καὶ ἔκδοσιν διαζυγίου οἱ Ἀρχιερεῖς λαμβάνουσι ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ χαρτόσημα τοῦ Δημοσίου εἰσπραττομένου.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 28.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῆς ἐνεργοῦσα, δικαιούται νὰ ἀξιώσῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πολιτικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 29.

Ἀρχιερεῖς, Ποσβύτροι, Διάκονοι ἢ Μοναχοὶ ἔξωθεν ἐρχόμενοι, ὀφείλουσι νὰ προσκομίσωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συστατικὰ γράμματα τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἐλεύσεως, ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς καὶ τὸ ἀκόλυτον ἢ μὴ τοῦ ἱεροπρακτεῖν. Οἱ μὴ προσκομίζοντες τοιαῦτα γράμματα ἢ παραμένοντες ἢ παρατείνοντες ἄνευ γνώμης καὶ ἀδείας τῆς κατὰ τόπον Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τὴν διαμονὴν αὐτῶν παραγγέλλονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκείθεν τάχιστα, ἀπειθοῦντες δέ, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς καταγγέλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἁ. Ἱ. Συνόδου, οἱ δὲ λοιποὶ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ ἀπομακρύνονται ἀποφάσει τοῦ οἰκείου τοῦ τόπου Ἀρχιερέως, ἐκτελουμένην διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποστελλόμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς προσλεύσεώς των.

Ἐάν τις τῶν Μοναχῶν, μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς Μονὴν τοῦ Κράτους, περιέρχεται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἀρχιερέως νὰ ἐγκαταβίωσῃ εἰς τινὰ Μονήν. Ἀπειθῶν δὲ στέλλεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, εἰς τινὰ τῶν ἐν τῷ Κράτει Μονῶν.

Ἄρθρον 30.

Ὡς πρὸς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ὡς πρὸς τὰ τῶν ἀθεμίτων πράξεων τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ Κράτους Νόμων προβλεπομένων, οἱ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς πολιτικούς Νόμους καὶ τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια, τῶν Ἀρχιερέων ἐχόντων εἰδικὴν δοσιδικίαν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Διὰ τὴν ἐν τῇ πρὸ τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων προδικασίᾳ φυλάκισιν τῶν Κληρικῶν ὀρίζονται ἰδιεῖς φυλακαί, κερχωρισμένα τῶν ἄλλων, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

Αἱ κατὰ τῶν Κληρικῶν ἐπιβαλλόμεναι δι' ἀποφάσεων τῶν λαϊκῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ποιναί, αἱ περιορίζουσαι τὴν ἐλευθερίαν, ἐφ' ὅσον ἢ καταδίκη δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως, ἐκ-

τίονται ἐν εἰδικῷ σφραγιστηρίῳ τῶν Κληρικῶν, ὀρθοσησομένῳ ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ ποινῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν κάτω τοῦ μηνός, δύναται ὁ Ἄρχιερέυς, καί, προκειμένου περὶ ποινῆς Ἄρχιερέως, ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλον τρόπον ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως.

Αἱ κατὰ τῶν Κληρικῶν ἀποφάσεις ἀνακοινῶνται ὑπὸ τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην.

Ἄρθρον 31.

Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν, δὲν δύναται ν' ἔρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ Ἄρχιερεῖς, εἴτε ὡς μάρτυρες εἴτε ὡς μνησταί, ὀρκίζονται καὶ ἕξτάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία αὐτῶν γενομένης αἰτήσεως ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Τοῦτο ἰσχύει διὰ πάντα τὰ Δικαστήρια. Ὅτι δὲ οἱ ἱερομένοι γνωρίζουσι ἐκ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως ἀπαγορεύεται νὰ ὁμολογήσωσιν.

Προκειμένου νὰ κληθῶσιν ὡς μάρτυρες ὑπὸ λαϊκοῦ Δικαστηρίου οἱ ὑπὸ Ἄρχιερέα Κληρικοὶ ἢ Μοναχοί, ἢ ἀρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῦται τοῦτο εἰς τὸν οἰκεῖον Ἄρχιερέα.

Οἱ Κληρικοὶ, εἴτε ἀνακρινόμενοι εἴτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀναλαμβάνοντες, ἀντὶ ὄρκου παρέχουσι τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν, οἱ μὲν Ἄρχιερεῖς «διαβεβαίουμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνη μου κλπ.», οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι «διαβεβαίουμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνη μου κλπ.».

Ἡ οὕτω παρεχομένη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινοῦ ὄρκου ἰσχὴν καὶ πᾶσα παράβασις, πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιπορίᾳ ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καταγινωσκόμενας ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

Ὅσακις Ἄρχιερεῖς ὑπηρεσιακῶς γνωρίζῃ παράβασιν Νόμου εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, οὗτος ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως, μὴ θεωρουμένου τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ἐγγράφου ὡς ἔχοντος τόπον μνηύσεως.

Ἄρθρον 32.

Πᾶς ἔχων ἔλλογον κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπικρον δ. ἀ. κατάχρησιν ἢ υπέρβασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην Ἐκκλησιαστικὴν ἢ Πολιτικὴν Ἀρχὴν.

Ἄρθρον 33.

Οἰουδήποτε σκεύους ἐν χρήσει ὄντος ἐν τοῖς Ναοῖς, Τιμίῳ Σταυρῶν, Ἁγίων Λειψάνων, Ἁγίων Εἰκόνων καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου ἱεροῦ ἢ ἱερατικοῦ ἀμφίου ἐκθεσις πρὸς πώλησιν ἢ κατάσχεσις πρὸς πλεονεκτικὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου ἀπαγορεύεται. Ὅσαύτως ἀπαγορεύεται ἢ κατὰ τρόπον ἀνευλαβῆ καὶ ἐν τόπῳ ἀνοικεῖν πώλησις τῶν προοριζομένων εἰς τὴν ἑσπέραν λατρείαν ἀφιερωμάτων. Ὁ ἐν γνώσει τῆς ἱερότητος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἱεροῦ ἀντικειμένου ἐκθέτων αὐτὰ πρὸς πώλησιν ἢ προβαίνων εἰς κατάσχεσιν αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως δύο ἕως ἕξ μηνῶν.

Ἐάν τι τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων μετακομισθῇ εἰς Μουσεῖον ἀνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ Ἱεράρχου, δικαιούται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πολιτικῆς τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ, ὅποθεν ἐλήφθη.

Πώλησις Ἁγίων Λειψάνων ἀπαγορεύεται ἀπὸλυτως, ἢ δὲ περιφορὰ αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἢ χρησιμοποίησις τῶν Ἱερῶν Νεῶν ὡς τόπων πολιτικῆς ἐκλογῆς.

Ὁ Ἄρχιερέυς, κατ' αἰτήσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἐκδίδει ἐπιτίμιον ἀνωνόμως, μόνον δὲ κατ' ἄδικον καὶ ἐπιζημιῶν πράξεων καὶ πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς ἀληθείας.

Ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ αἰρετικῶν καὶ κκηρυγμένων ἐγερῶν αὐτῆς, μετὰ παραίνεσιν μετέρχεται τὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἄρθρον 34.

Διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, μετὰ πόντας καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, λαμβανομένην διὰ ψήφου τῶν δύο τρίτων (2/3) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐνεργεῖα Ἱεραρχῶν, θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερέστερον τὰ καθήκοντα τῆς Ἱεραρχίας, τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν Ἄρχιερέων, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογίμων καὶ τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἄρχιερέων, τὰ περὶ καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Μητροπόλεων καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν.

Ἄρθρον 35.

Ἡ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος Νόμου πρόσκλησις τῶν Συνοδικῶν μελῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἐνεργεῖται τῇ 1ῃ προσεχούσης Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου, τῆς ὑπαρχούσης Συνόδου συνεχιζούσης τὰς ἐργασίας αὐτῆς ὡς ἐννεαμηνίου καὶ ἐφαρμοζούσης κατὰ τὰ λοιπὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου νέαν Συνοδικὴν περίοδον καλοῦνται δώδεκα μέλη κατὰ τὰ πρεσβεῖα Ἀρχιερωσύνης καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος Νόμου, ὧν τὰ ἕξ ἀντικαθίστανται τῇ 1ῃ τοῦ ἐπομένου Μαζίου διὰ κλήρου καὶ συμφώνως ὡσαύτως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 37.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, οὗτινος ἢ ἰσχύς ἀσχετῆ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιτρέπεται τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἵνα διὰ Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, κωδικοποιήσῃ τὰς ἰσχυούσας διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας διατάξεις.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ εορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εορτάζει καὶ πανηγυρίζει ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ὁ ἀπανταχοῦ χριστιανικὸς κόσμος, εἶνε εορτὴ εορτῶν διότι ἀπὸ ταύτης, ὡς ἀπὸ πηγῆς καλλιπρόου, πηγάζουσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι εορταί, ἀναμι-

μνήσκουσαι ζωηρῶς τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς θείας οἰκονομίας καὶ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναπαρίστησι ζωηρῶς ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἀγαθότητι ἠδύοχησε νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας· ν' ἀνακαινίσῃ καὶ καθαρίσῃ· ν' ἀνυψώσῃ εἰς τὴν προτέραν τιμὴν καὶ δόξαν ἀφ' ἧς ἐξέπεσεν. Οἱ ἄνθρωποι μάτην ἐζητούν τὴν σωτηρίαν· οὔτε ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος οὔτε ἡ ὑψηλοδύμων φιλοσοφία τῶν Ἑλλήνων ἠδυνήθησαν νὰ σώσουν καὶ ἀπολυτρώσουν τὸν ἄνθρωπον. Τὰ πάντα συνετέλουν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ «τὰ πάντα ἦσαν Θεὸς ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ», κατὰ τὴν ὠραίαν ἔκφρασιν τοῦ Βασσοπέτου. Ἄλλ' ὁ ἀρχαῖος κόσμος περιέμενε τὴν ἄνωθεν βοήθειαν καὶ πανταχοῦ ὑπῆρχεν ἀδιείσιστος ἡ πεποθήσις ὅτι ἐκ τῆς Ἰουδαίας θὰ ἔλθῃ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων οἷτινες, ὡς εἰς ἄστρον φωτεινὸν ἀπέβλεπον ἐν μέσῳ τῆς ομίχλης καὶ τῶν θυελλῶν. «Ἀρχαία καὶ ἀμετάδλητος γνώμη, λέγει ὁ Σουετῶνιος, ἐκράτει ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὅτι ἀνήρ, καταγόμενος ἐκ τῆς Ἰουδαίας, θὰ βασιλεύσῃ τοῦ κόσμου».

Αἱ ἐβδομήκοντα δύο ἐβδομάδες τοῦ Δανιὴλ ἢ τὰ 430 ἔτη ἀπὸ τῆς τοῦ Ναοῦ ἀνακτίσεως ἐπληρώθησαν καὶ Ἰδοὺ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννᾶται καὶ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἀνευ πομπῆς κοσμικῆς καὶ λάμπειως ἐπιγίγει. Ναί· ἐγεννήθη οὐχὶ ἐν τῇ παρφύρα, ἀλλ' ἐν τῷ ἀσύλῳ τῆς πτωχείας· ἐγεννήθη ἐν τῷ σπηλαίῳ. «Οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. 6, 7). Ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν τὴν ἐσχάτην ταπεινώσιν. «Σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἑαυτόν» (Φίλιπ. 6, 8). Οὕτω ἀπ' αὐτῆς τῆς Γεννήσεως διδάσκει ὅτι ἡ ταπεινώσις εἶνε ἡ δάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηριχθῇ ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνύψωσις τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου ἡ ταπεινώσις, ἐκεῖ ἡ ἀγάπη καὶ ἀγαθότης. Ὅπου ἡ ταπεινώσις, ἐκεῖ ὁ Θεὸς εὐδοκεῖ καὶ ἀποστέλλει τὴν χάριν Του καὶ ἀνυψώνει ἐν τῇ ἐπουρανίῳ βασιλείᾳ. Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς λέγει: «Αὐτὸς ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος κενώσας ἑαυτὸν ἀπορρητίως καὶ καταβάς ἄνωθεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἐσχατιὰν καὶ ταύτην ἑαυτῷ συνδήσας ἀλύτως, καὶ ταπεινωθεὶς καὶ πτωχεύσας τὰ καθ' ἡμᾶς, τὰ κάτω ἐποίησεν ἄνω· μᾶλλον δὲ πρὸς ἔν συνήγαγεν ἄμφω, τῇ θεότητι μείξας τὴν ἀνθρωπότητα καὶ οὕτω πρὸς τὰ ἄνω φέρουσαν ὁ δὸν ἄ πασιν ὑπέδειξε τὴν ταπεινώσιν, ἑαυτὸν ὡς παράδειγμα προθεὶς ἀνθρώποις τε καὶ Ἀγγέλοις ἁγίοις σήμερον». (Λόγ. εἰς τὰ Γενέθ. τοῦ Σωτῆρος).

Ἐταπεινώθησαν καὶ ἀνυψώθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου, ἐπτώχευσαν καὶ ἐπλούτησαν αἱ μυριάδες ὀπαδοὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἰσχυροὶ καὶ σοφοὶ ὑπηρέτησαν ταπεινῶς καὶ διηκόνησαν καὶ οὕτως ἐπλήρωσαν τὸν κόσμον εὐωδίας πνευματικῆς καὶ ἐβλάστησαν ἄνθη ποικίλα τῶν ἀρετῶν, διότι ὁ Κύριος, πτωχεύσας, ἐπλούτισε τοὺς πιστεύοντας διὰ τῆς θείας χάριτος καὶ ἔδωκε δύναμιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ δι' ἧς οἱ ἄνθρωποι ἀνακαινίζονται καὶ μεταμορφώνονται.

Καὶ τῷ ὄντι· ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶνε ἱστορία τῆς εὐαγγελικῆς ἀνακαινίσεως τῶν ἠθικῶν αἰσθημάτων καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν, ἱστορία τῆς χριστιανίσεως τῶν ἠθῶν καὶ τῶν νόμων, τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν θεσμῶν, καθὼς καὶ ἱστορία τῶν ἀγώνων τῆς Χριστιανικῆς ἰδέας κατὰ τῶν ἐμποδίων, ἅτινα κατ' αὐτῆς ἐπηγέρθησαν ἐν τῇ παρόδῳ τῶν αἰώνων.

Ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶνε ἐξόχως ἡ θρησκεία τῆς ἠθικῆς ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ἅμα καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἀληθῆς χριστιανὸς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις οὐ μόνον δὲν πράττει τὸ κακόν, ἀλλὰ καὶ ἀδιαλείπτως φροντίζει νὰ ἐργάζεται τὸ ἀγαθόν, ὡς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅστις «διετίθεν εὐεργετῶν». Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶνε νὰ ἐκδηλώμεν τὴν ἀγάπην πρὸς Αὐτόν, ἀγαπῶντες ἀλλήλους ἀδελφικῶς, καὶ ἀποτελοῦντες οὕτω τὴν μίαν καὶ μόνην ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν, τὴν ἔχουσαν Πατέρα τὸν Θεόν. Ὁ Ἰσακὸς τοῦ Χριστοῦ θεωρεῖ ὡς ἀδελφὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ Εὐαγγέλιον, εἰσάγον εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν σχέσιν τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγάπης ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ Πατρὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἐτελειοποίησεν ἀληθῶς τὴν ἀνθρωπίνην ἠθικὴν, διότι καταργεῖ πρόρριζα τὸν ἐγωϊσμὸν ἀπὸ πάσης κοινωνικῆς σχέσεως, ἀντιτάσσει δὲ πάντοτε τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ συνεργασίαν κατὰ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ κακοῦ.

Ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶνε θρησκεία τῆς προόδου καὶ τελειότητος· ἡ δὲ τελειότης αὐτῆ εἶνε ἀπόδειξις τῆς θείας αὐτοῦ προελεύσεως.

Ἰδοὺ διατὶ οἱ σοφοὶ μάγοι, ἐξεληθόντες ἐκ τῆς ἐιδωλολατρικῆς τῶν χώρας, ἔφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῆς κοιτίδος Ἐκείνου, ὅστις εἶνε τὸ φῶς τοῦ κόσμου καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὸν Βασιλέα τῶν ψυχῶν οἱ Μάγοι προσέφερον τὴν πίστιν καὶ ὑπακοήν. Ὡς ἐκεῖνοι, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἄς καταθέσωμεν ὑπὸ τὴν θείαν Αὐτοῦ κυριαρχίαν τὴν θέλησιν καὶ τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν καὶ τὰς ψυχὰς μας, τὸ σῶμα καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχομεν. Εἰς Αὐτόν ἄς προσφέρωμεν καὶ τὰ παθήματα ἡμῶν ἵνα τὰ ἐξαγνίσῃ· τὰς θλίψεις ἵνα τὰς παρηγορήσῃ· τὰς στενοχωρίας καὶ πικρίας ἵνα τὰς γλυκάνῃ, διότι πάντα ταῦτα ὁ Σωτὴρ ἐδοκίμασε καὶ δύναται, ἀλλὰ καὶ θέλει νὰ λυτρώσῃ ἐξ αὐτῶν ἡμᾶς διὰ τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπιδος.

Αὐτὸς ὁ γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας φέρει καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ σώζει αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐρίδων καὶ μαχῶν τῶν διαφόρων ἔθνων. Συγκαλοῦνται συνέδρια πολλαχῶς καὶ συσκέπτονται πολλοὶ περὶ τῶν μέσων τῆς εἰρήνης· ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ Κράτη ὀπλιζονται καὶ δαπανοῦν ἑκατομμύρια διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ ἀκούονται λόγοι πολεμικοὶ ὑπὸ πολιτικῶν. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου, ὅπου δὲν βασιλεύει ἡ ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη, ὅπου δὲν βασιλεύει ὁ Θεός.

Αἱ συνθήκαι φιλίας καὶ διαιτησίας διαλύονται ὡς καπνός, καὶ θεωροῦνται ἄχρηστοι ὅταν σκοτισθοῦν οἱ

ἄνθρωποι καὶ τὰ ἔθνη· ἢ ἔταν τὸ συμφέρον μεταλλάσσει φρένας καὶ σκέψεις, διότι αὐτά, ὡς λέγει ὁ Σοφοκλῆς, (Ἄντιγ. 284),

«πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι».

«Ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Ἐπὶ γῆς θὰ βασιλεύσῃ ἡ εἰρήνη ὄχι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ, ἔταν βασιλεύσῃ ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντων τῶν ἀνθρώπων ὁ αἰώνιος Βασιλεὺς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. «Καὶ καλεῖται τὸ ἄνωμα αὐτοῦ μεγάλης δούλης ἄγγελος, θαυμασιὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἡ δέξις, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν».

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δημοσιεύεται ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ τὸ ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνέλευσιν ἐγκριθέν οχέδιον Καταστατικὸν νόμου.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 4 Δεκεμβρίου 1930 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρόεβη εἰς τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν: «Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μὴ ἀποκρούουσα κατ' ἀρχὴν τὴν καλλιέργειαν ἀγαθῶν σχέσεων μεθ' ἀπασῶν τῶν ἀλλοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν παρά τε τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει καὶ τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς ἰδιαιτέρως παρακολουθήσῃ τῆς ὅλης συγχρόνου θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐπωφεληθῆται ἐκάστοτε ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν τῶν ἐπιστημονικῶν πορισμάτων τῆς ἐργασίας ταύτης πρὸς ἀνάλογον καὶ κατὰ πνεῦμα ὀρθόδοξον ἐφαρμογὴν διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν διαπαιδαγωγίαν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, ὀρίζει ὅτι πᾶσα ἐπίσημος ἐπαφὴ καὶ συνεργασία μετὰ τῶν ἀλλοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ὀργανώσεων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς μετ' ἀπόφασιν ὁμόθυμον τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἣτις καὶ μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ καθορίσῃ τὰ ὄρια τῆς ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας ταύτης καὶ νὰ ὀρίξῃ τοὺς πρὸς τοῦτο ἀντιπροσώπους αὐτῆς Ἱεράρχας Ἀποφασίζει δὲ ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ ἐντέινη τὰς προσπαθείας αὐτῆς πρὸς ἀνάληψιν παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδαγωγίσεως τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας διὰ δημιουργίας ἀναλόγων στελεχῶν ἐπιστημονικῶς πρὸς τοῦτο κατηγορημένων».

— Το συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρεπεμφθῆ ἡ ὑπόθεσις τῶν οὐνετῶν, σιγ κείμενον ἐκ τῶν ἐφετῶν κ. κ. Μινούση, Μπύρου καὶ Σαρασιώτη πρηντος τοῦ ἀν' εἰσαγγελέως κ. Ἀναγιω στοπούλου καὶ τοῦ δικαστικοῦ γράμματός κ. Χουναίου, ἐξέδωκε παραπεμπτικὸν βούλευμα κατὰ τῶν κατηγορουμένων. Το συμβούλιον δ. α. τοῦ βουλευμάτος του παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς ἐφετείου τοὺς Γεώργιον Χαλαβατζῆν, ἀρχιερέα, ἐπίσκοπον οὐνίτην, Χ. Δελένδαν, χριστιανὸν καθολικόν, Γεώργιον

Ξειόπουλον, ἱερέα, Ἑλ. Κωνσταντινίδην, ἐργάτην, Ε. Ρούσον, ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον, ἵνα δικασθῶν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι ἐν Ἀθήναις κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τῶν ἐτῶν 1927, 1928 καὶ 1929 αἰρεσιώται ὄντες προσπάθησαν δι' ἀθεμίτων μέσων νὰ διδάσκουν καὶ διδάσκουν τὰς θρησκευτικὰς τῶν δοξασίας πρὸς τὴν Κατίναν Στεφανοπούλου. Ἀλεξάνδραν Στεφανοπούλου, Κατίναν Χάνογλου, Ζωὴν οὐζυγον Κωνσταντινίδου καὶ ἄλλας, αἵτινες, ὀρθόδοξοι οἶσαι, ἠσπάσθησαν κατὰ τὸν ἀνωτέρω χρόνον τὸ τῶν Λατίνων δόγμα. Διὰ τοῦ βουλευμάτος προστίθεται ὅτι αἱ ὡς ἄνω ἠναγκάσθησαν νὰ ἀσπασθῶν τὸν καθολικισμόν ἐπιειθεῖσαι σαφῶς προηγουμένως παρὰ τῶν κατηγορουμένων ὅτι θὰ ἐλύετο ἡ μίσθωσις τῶν διαφόρων διαμερισμάτων, ἅτινα αὐταὶ εἶχον μισθώσῃ ἀντὶ εὐτελεστάτου μισθώματος ἐν τῇ πολυκατοικίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πολυκατοικία Δελένδα» ἐὰν δὲν μεθίσταντο εἰς τὸ τῶν Λατίνων δόγμα. Κατὰ τὸ β. ἔννεμα, αἱ ὡς ἄνω γυναικες ἐπὶ τοιοῦτου ἀθεμίτου μέσου πιεζομεναι ἔδωκαν ὁμολογίαν πίστεως εἰς τὸ δόγμα τῶν Λατίνων, μεταλλάξασαι τὸ ὀρθόδοξον τῶν δόγμα. Οἱ κατηγορούμενοι συγχρόνως ἠρέθιζον τοὺς ὀπαδοὺς τῶν μετὰ τὴν μετάστασιν τῶν ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος εἰς ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν ἱερέων τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ἠμποδίζον αὐτοὺς νὰ συγκοινωνοῦν μετὰ τούτων, λέγοντες ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς ἔχουν «βρωμερὰς χεῖρας» καὶ ὅτι ἐν ἐλλείψει ἱερέως οὐνίτου πρέπει νὰ θάπτωνται ἀνευ ἱερέως.

— Ὁ σεβ. μητρ. Θεσσαλιώτ. καὶ Φαναριοφεραλῶν κ. Ἰεζεκιήλ δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐνορίας ἐπιτροπὰς τῆς ἐπαρχίας του ἐντέλλεται ὅπως μὴ ὑποβαλλοῦν αὐτῷ προτάσεις περὶ παύσεως καὶ διορισμοῦ ψαλτῶν καὶ νεοκόρων καθ' ὅσον οὐδὲν ἔχουσιν ἐκ τοῦ νόμου πρὸς τοῦτο δικαίωμα, διότι αἱ τοιαῦται διοικητικαὶ πράξεις ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μητροπολίτου. Ἡ Α. Σ. ἐπάγεται ἅμα ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ ὅτι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ ἡ παύσις τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ὑπόκειται κατὰ νόμον εἰς περιορισμοὺς καὶ ἀποζημιώσεις, «ἡμεῖς οἱ φέροντες τὰς ἐκ τῶν ἱερῶν κανονῶν καὶ νόμων τοῦ κράτους εὐθύνας διὰ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παύσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἐσμὲν ὑποχρεοὶ νὰ κατασφαλίσωμεν τὴν μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκκλησίας, πρὸς ἀπερίσπαστον αὐτῶν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἀρνούμενοι ἀνευ συγκεκριμένων ἀφορμῶν καὶ ἀπηκριβωμένης ἐρεῦνης καὶ ἐνόρκου ἐξετάσεως νὰ παύωμεν αὐτοὺς, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι τὴν παύσιν αὐτῶν ἐξήτησαν οἱ ἐπίτροποι».

— Ὁ ἱερός Κλήρος τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ Κυνουρίας δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τοὺς χριστιανούς του ἐκθέτων τὴν ἑτεροδιδασκαλίαν τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδι περιφερομένων χιλιαστῶν κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς σημεῖα, προτρέπει αὐτοὺς νὰ τηρῶσι τὰς ἱεράς μας παραδόσεις καὶ ὅποιαι στηρίζονται ἐπὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας».

— Τὸ προπαραεθὸν Σάββατον 13 τοῦ ἐχ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν παραδόσεων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς παρόντων πάντων τῶν φοιτητῶν αὐτῆς ἐγένετο ἡ λογοδοσία τοῦ β' Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Φ. εἰτ. Θεολ. Συνδέσμου ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Εὐαγγελίου Κλεομ.

βρότου. Κατ' αὐτὴν παρέστη καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παν. Μπρασιώτης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κ. Κοσμήτορος, ὁστις καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Θεολ. Σχολῆς πρὸς τὸ ἀπερχόμενον Συμβούλιον διὰ τὸ συντελεσθῆν ὑπ' αὐτοῦ ὄντως θαυμαστὸν ἔργον. Εἶτα γενομένων ἀρχαιρεισιῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου Συμβουλίου ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι: Σπ. Πολιδώρου, Ἀθ. Μακρῆς, Δημ. Μακοῆς, Κ. Κυριαζῆς, Ἰω. Φραγκούλας Κ. Νάσαινας, Γ. Καψωμενάκης, Γ. Ἀδαμοπούλου καὶ Γ. Μπούρας.

— Τῇ 20ῃ λήγοντος ἀπέθανεν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» μετὰ μακρὰν νόσον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐγγύγιος Κωσταρίδης, κηδευθεὶς τῇ ἐπαύριον, χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ μακαρίτης Ἐγγύγιος Κωσταρίδης, ἐχορημάτισε στρατιωτικὸς ἱερεῦς, συνετήρει ἐξ ἴδιον Δύκειον. Ἐκτὸς τοῦ συγγραμματος «Ἡ σύγχρονος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος» ἀπὸ τοῦ 1912 ἐξέδιδεν ἑτησίως τὸ «Χριστιανικὸν ἡμερολόγιον».

— Ἡ «Χριστιανικὴ Ἐνωσις τῶν ὀρθοδόξων Ἀγρινίου» τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἀχαρναίας κ. Κωνσταντίνου ἱδρυσεν «Ταμεῖον θείου Κηρύγματος», τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν προθύμως ἀποδεξαμένην νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸ διὰ νὰ πικνωθῇ τὸ θέλον κήρυγμα. Κατὰ τὸν «Ποιμένα τὸν Καλὸν» τοῦ Ἀγρινίου, εἰς τὴν πόλιν ἠκούσθη μετ' ἀνακουφίσεως τὸ γεγονός τοῦτο.

— Καθ' ἃ ἀναφέρει «Ἡ κατὰ Χριστὸν Ἀγωγή» τῆς Σύρου, τῇ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης τοῦ ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου διὰ συνδρομῆς φιλοθρησκῶν κυριῶν ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγ. Ἰακώβου, περὶ τὸ πέρασ τῆς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ ἱεροκήρυξ περὶ τῆς ἐν λόγῳ λειτουργίας καὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὰς τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Χρυσόστομου.

— Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως ἐσπεριῶν κηρυγμάτων, δις τῆς ἐβδομάδος γίνεται κήρυγμα τακτικῶς καὶ ἐν τῇ χωροφυλακῇ πρὸς τοὺς χωροφύλακας, προτρεπομένου νὰ παρευρίσκονται εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ εὐσεβοφρονος Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Βολώνη.

— Προτάσει τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ δημάρχου Σύρου ὁ ἱεροκήρυξ Σύρου ἤρξατο διδασκαλίας θρησκευτικῶν μαθημάτων ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς τὰ Ὁρφα νοτροφεῖα Μπαμπαγιώτου ἀρρέτων καὶ θηλέων, ὡς καὶ εἰς τὰς φυλάκας.

— Τῇ 3-5 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους συγκαλεῖται τὸ Ἀ' Πανελλήνιον Θεολογικὸν Συνέδριον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (10 π. μ.). Ἡ ἡμερησία διάταξις τοῦ συνεδρίου περιλαμβάνει τρία θέματα, ε' δι' ἑκάστην ἡμέραν, ἦτοι:

Ἡμέρα πρώτη (Σάββατον). Θέμα: Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κοινωνικῷ ὀργανισμῷ. α) Ἐκκλησία καὶ Φιλανθρωπία. β) Ἐκκλησία καὶ Ἐργασία. γ) Ἐκκλησία καὶ κοινωνικαὶ τάξεις. δ) Ἐκκλησία καὶ Οἰκογένεια. ε) Κήρυγμα. ζ) Κατηχητικὰ σχολεῖα ζ) Μόρφωσις καὶ τοποθέτησις τοῦ Ἱ. Κλήρου (ὑποτροφία Θεολογικῆς σχολῆς καὶ ἱερατικῶν σχολῶν, σπουδαί, Θεολογικαὶ καὶ Ἐκκλησιαστικαὶ ἐκδόσεις, ἀρι-

θμοὺς Ἐφημερίων καὶ Ἐπισκόπων. Εἰσηγηταί: Γρηγόριος Παπαμ κατ' ἑλ' καὶ Π. Μπρίτσιώτης, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡμέρα δευτέρα (Κυριακὴ) Θέμα: Συνεργασία Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν. α) Μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν (κοινὰ ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα—Πανορθόδοξον Θεολογικὸν Συνέδριον κ.τ.λ.) β) Μετὰ τῶν Ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν—(Καθορισμὸς θέσεως τούτων ἀπέναντι Ὀρθοδόξου). (Συνεργασία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὰς τοιαύτας διανοήσεις «Παγκόσμιον Σύνδεσμον διεθνῶς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», «Πίστις καὶ Διοικήσεως» καὶ «Ζωῆς καὶ Ἐργασίας») Εἰσηγηταί: Κ. Λυοβουνιώτης καὶ Ἀμύλ. Ἀλιβιζάτος, Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡμέρα τρίτη. (Δευτέρα). Θέμα: Ἐκπαιδευτικὰ—Ἐπαγγελματικὰ. α) Ὁμογενεὶς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. β) Ἀτομικὴ ψυχολογία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Θεολόγων καθηγ. καὶ τῆς Ἐκκλησίας. γ) Ὀργανικὴ θέσις Ἐπιθεωρητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων. δ) Ὀργανικὴ θέσις Θεολόγου εἰς τὰ Διδασκαλεῖα. ε) Ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος. στ) Τοποθέτησις Θεολόγων ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν. ζ) Προπαγανδιστικὰ προσπάθειαι ξένων σχολῶν. Εἰσηγηταί: Χ. Γκιτάκος, Β. Πετρούνας κ.τ.λ. (Οἱ εἰσηγηταὶ θὰ ὀμιλήσουν 30' λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ οἱ λοιποὶ 5—10' λεπτὰ τῆς ὥρας. Ὁμογενεὶς 9—12 καὶ 3—6).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΛΕΩΣ

Ἐκ τῶν περυσινῶν ἀποφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς μὲν ἀπεσταλῆ εἰς τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Πανεπιστήμιον, εἰς δὲ εἰς τὸ ἐν Βαρσοβίᾳ πρὸς θεολογικὰς σπουδὰς ἀμφότεροι καὶ διὰ νὰ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ σύγγενος τὰς Ἐκκλησίας παρ' αἷς θὰ εὐρίσκωνται, οἰκειωθῶσι τὸ πνεῦμα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ὀργάνωσιν αὐτῶν καὶ χρησιμοποιοῦσιν ἀκολούθως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις, λέγει ἡ Ὀρθόδοξία τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖου, ἀναπεκρίνετο πρὸς πελαγαίαν ἐπιθυμίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου, συνέπεσε δὲ καὶ πρὸς σχετικὴν σκέψιν τῆς ἐν Ἄγιῳ Ὁρει συνελευθούσης Διορθοδόξου. Διασκέψεως Ἀποβλέπει δὲ πρωτίτως εἰς τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀμοιβίως καὶ στενωτέραν σύσσειξιν τῶν δεσμῶν τῆς πρὸς ἀλλήλας ἀγάπης. Ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία ἀνταπέστειλεν ἴδιον σπουδαστὴν διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, κληρικόν.

— Ὁ σεβ. πρ. Λεοντοπόλεως κ. Σπυρόνιος διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἀνήγγειλεν ὅτι ἤρξατο ἡ παρ' αὐτοῦ ἐκτύπωσις τοῦ ὑμνολογικοῦ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας θησαυροῦ ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, ὧν τὸ πρῶτον τεύχος τύποις ἐξεδόθη. Ἐξ ἀποφάσεως τῆς Ι. Σ ἐγράφη αὐτῷ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐπαινεῖ τὸν ζῆλον τῆς Α. Σ., εὐλογεῖ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης πόνους αὐτῆς καὶ εὐχεται αἰσίαν ἀποτεράτωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

—'Ο σεβ. μητροπολίτης Σάρδεων Γερμανός ἀνεχώρησεν ἐκ Κων]πόλεως μεταβίβων εἰς Βιοσοβίαν καὶ κομίζων δῶρα τοῦ Παναγ. Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν ὑπὸ τοῦτου ἀποσταλέντων πρὸς τὴν Α. Θ. Π. Τὰ πατριαρχικά δῶρα εἶνε βαρύτιμος σταυρὸς καὶ καλλιτεχνικὴ εἰκὼν τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος κρίνουσα ὅπως ἀντικανονικὴν, προνοουμένην καὶ ἐπιμοδίως τιμωρουμένην ὑπὸ τῶν ἰ. κανόνων καὶ ἐκκλησι. διατάξεων πράξιν γάμου τελεσθεῖσαν ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πέλλης Μεθοδίου ἐπὶ ἀτόμων ἐπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς μητροπόλεως Κυρηναίας ἄνευ προσκομίσσεως τῶν νενομισμένων πιστοποιητικῶν ἐλευθερίας, καὶ τοῦ μὲν ἀνδρὸς ὄντος ἤδη προεμνησθένου, τῆς δὲ γυναικὸς καλυομένης εἰς γάμον διὰ τὸ ἄωρον τῆς ἡλικίας, τὴν μὲν πράξιν κατήγγειλε πρὸς τὸν Πατριάρχον Ἱεροσολύμων καὶ ἐξήτησε τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ παρανομήσαντος ἱερέως μετὰ τῆς ἐκδηλώσεως ὅα, ἐὰν ἡ ἐκκλησία Κύπρου δὲν ἱκανοποιηθῆ, θὰ ὑποχρεωθῆ νὰ προβῆ εἰς τὰ ἐνδεικνυόμενα κανονικά μέτρα· τοὺς δὲ νυμφευθέντας, ὡς ἀθέσμως συντηθέντας εἰς γάμον κοινωνίαν, ἔθηκεν ὑπὸ τὸ ἐπιτίμιον τῆς παντελοῦς στερήσεως τῶν δώρων τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τριετίαν, ὑπέβαλε δὲ εἰς τὰ αὐτὰ ἐπιτίμια καὶ πάντας τοὺς συνεργήσαντας λαϊκοὺς· τοὺς ἐνόχους δ' ἱερεῖς ἔθηκεν εἰς ἀργίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ 4η Δεκεμβρίου ὀρίσθη ὡς ἑορτὴ τῆς χριστιανικῆς νηολαίας. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ μαθηταὶ πάντων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ σχολείων ἐλευθέρου τῶν μαθημάτων ἐπιδίδονται εἰς αὐτοσυγκέντρωσιν πρὸς ἀνασκόπησιν τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Πάντες οἱ ἱερεῖς ὤρισαν ὡς καθήκον τῶν τῆς ἡμέρας ἐείνης νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἀναπτύξωσι πρὸ τῆς νηολαίας τὴν μᾶλλον προσιτὴν εἰς αὐτὴν μορφήν τοῦ μεγαλείου τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συμμορφώσεως πάσης ἐκδηλώσεως τῆς ζωῆς πρὸς τὰς χριστιανικάς ἀρχάς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

—Κατὰ πληρωφῶριαν ἔξ Ἱερουσαλήμ, ὁ Ἄγγλος κυβερνήτης τῆς Βηθλ. ἐμ, συνοδευόμενος ὑπὸ ἀτυνομικῶν καὶ ἑργατῶν μεταβὰς εἰς τὸ Στάλιον τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος διέταξε τὴν ἐπαρξὴν ἐπισκευῶν πλησίον τῆς φάτνης. Ὁ Φραγκισκανὸς φύλαξ εἰδοποιηθεὶς τηλεφωνικῶς ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῆ ἐντόμως χαρακτηρίσας τὴν ἐπέμβασιν ταύτην ὡς κατάφωρον παραβίασιν τοῦ καθεστώτος τῶν Ἁγίων Τόπων, ἠρηγήθη δ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἰονδήποτε δικαίωμα ἀντιμῆξεω· εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἱερῶν. Παρὰ ταῦτα, αἱ ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν. Αἱ ἐδηλασθεῖς ἀναφῆρον, ὅτι ἀναμένεται ἡ ἐπίσημος διαμαρτυρία τοῦ ἀποστ. ἐπιτρόπου Βιλέρι, ὁ ὁποῖος ἀπουσιάζει εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅτι δ' ἐξετάζεται παραλλήλως ὡς σκόπιμον νὰ ἐπιστηθῆ προσοχὴ τῶν καθολικῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς νέας ταύτης παραβάσεως. Εἰς τοὺς ρωμαϊκοὺς

κύκλους τῆς Ἱερουσαλήμ τὸ ἐπιστόδιον τῆς Βηθλεὲμ θεωρεῖται ὡς συνέχισις τῆς συστηματικῆς προσπαθείας τῆς Ἀγγλίας ὅπως μειωθῆ τὸ ἴσχυρον τῶν Λατίνων εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ἀναφέρεται ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ Ἀρχαὶ ἀρνοῦνται τὴν ἄδειαν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ τμήματος τῶν Φραγκισκανῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως.

ΑΙΛΑΦΟΡΑ

—Ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἔγνω νὰ περιορίσῃ τὰς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ θανόντων ἐκδηλώσεις, ἰδίως τὰς ἐκάστοτε ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους γινομένας ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀγνωστοῦ στρατιώτου, νομίζουσα ὅτι οὕτω συντελεῖ εἰς τὴν ἀμβλυσίν καὶ τὴν χαλίωσιν τῆς, κατ' αὐτήν, δαιμονίσεως τῶν φρικτῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀναμνήσεων καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὰς πικριῶν. Ἡ πρόθεσις ὅπως αὕτη εὖρεν ἐκ διαμέτρου ἀνείθετον τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ τοιαῦτα ἐκδηλώσεις οὐ μόνον ἀποτελοῦσι τὸν μόνον τρόπον ἀνακουφίσεως, παρηγορίας καὶ ἐκδηλώσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θανόντας, ἀλλὰ καὶ ὑπομνήσκουσαι ἀκριβῆς εἰς τὰς νέας γενεὰς τὴν τρομερὰ τοῦ πολέμου δεῖνὰ εἶνε προωρισμένα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν κατάκαυσιν τῶν πολέμων.

—Περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ (ρωσ.) καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Βερολίνου ἐτελέσθη πρώτην ταύτην φορὰν ἡ θεία λειτουργία ἐν γερμανικῇ γλώσσῃ, ἱεροφῶντος τοῦ πρώτου γερμανοῦ ὀρθοδόξου ἐπισκόπου Σερτζεῖμ Λάντε.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Ἱ Δοξοβουνιώτου Ἀνθίμου Ἀθηνῶν λόγος ἀνέκδοτος εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀθῆναι 1930.—Ὁ λόγος οὗτος ἐκδίδεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 229 κώδικος Miscell. τοῦ Ὄξωνίου, περιέχει δὲ γνώμας τινὰς τοῦ συγγραφέως ἄξιας ἰδίας προσοχῆς. Τὸ ὄψος ὅμως καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, διάφορα τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις του συγγράμμασι, δύναται νὰ γεννήσῃ ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ἐν ὃ λόγος ἀνήκει εἰς τὸν Ἀνθίμον.

Βασιλείου Μ. Βέλλα Δ. Θ., Ἀνάλυσις τοῦ βιβλίου τοῦ Ναούμ. Ἀθῆναι 1930. Διὰ τῆς συγγραφῆς ταύτης ὁ μελετητότατος συγγραφεὺς περὶται νὰ παράσῃ μίαν λύσιν εἰς τὸ δυσχερὲς πρόβλημα τῆς ἀναλύσεως τοῦ ὑπὸ τὴν ὄνομα τοῦ Ναούμ φερομένου βιβλίου τῆς Π. Δ., ἰδίως δὲ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ τεμαχίου 1,2-2,3. Χωρῆσας εἰς τὴν μελέτην οὐ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς λογικῆς ἐπισκοπῆσεως τοῦ κειμένου, ἀλλὰ λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ψυχολογικάς συνθήκας ὑφ' ἃς ὁ προφήτης διετέλει συγγράφων, κατέληξεν εἰς συμπεράσματα διάφορα τῶν τοῦ εἰδικῆς περὶ τὸ ἐν λόγῳ τεμάχιον ἀχοληθέντος P. Humbert, ταῦτα δὲ καὶ ἐκθέτει ἐν τῷ ἔργῳ του τούτῳ, προϋόντι πολλῆς ἐπιστημονικῆς εὐσυνειδησίας.

Γ' Α. Ἀρβανιτάκη, Τὸ Καίσαρειον τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἀθῆναι 1930. Ὁ σ. ἀποκαθῶν τὴν γνώμην πολλῶν ὅτι τὸ Καίσαρειον ἱδρυσεν ἡ Κλεοπάτρα πρὸς τερμὴν τοῦ Ἀντωνίου, ἡμετελὲς δ' ἀπεθῆν ἐπεράτωσεν ὁ Βάμβρος καὶ ἀπέφωσεν εἰς λατρείαν τοῦ Αὐγούστου, φρονεῖ ὅτι τοῦτο ἱδρυσεν καὶ ἐπεράτωσεν ἡ Κλεοπάτρα εἰς τερμὴν τοῦ Ἰουλοῦ Καίσαρος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Η' ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ "ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,"

ΝΟΜΟΙ

Νόμος 4567 περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτ. 1929 Ν. Δ. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περί Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκ. 1923, 153. Νόμος 4606 περί συστάσεως Ταμείου Ἀσφαλείας τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος 162. Νόμος 4684 περί διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περί συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μὲν ὄν 169. Νόμος 4596 περί Ἱεροκηρύκων 177. Νόμος 4604 περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμ. 1929 Ν. Δ. «περί κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρ. 1926 Ν. Δ. «περί κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρ. 1926 Ν. Δ. περί ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περί Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῆ κτημάτων» καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περί Γενικοῦ Ἐκκλησιασ. Ταμείου» 177. Νόμος 4602 περί τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων νεκροταφείων 185. Νόμος 4603 περί ἀπονομῆς βαθμοῦ καὶ μισθοῦ εἰς τὸν ἀρχιερατ. ἐπίτροπον τῆς ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς καὶ Σιταίας 185. Νόμος 4568 περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1929 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περί Γενικοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου» 185. Σχέδιον Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 409.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Ἐκθέση τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως περί τοῦ σχεδίου Καταστατικοῦ Νόμου 3. Ἐυχαριστήρια τῷ Πρωθυπουργῷ ἐπὶ τοῖς τῷ νεκρῷ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου Σ' ἀπονεμηθείσαις τιμαῖς 401. Ἐυχαριστήρια τῷ ὑπουργῷ τῆς Παιδείας διὰ τὰ κατὰ τῶν ξένων δημοτικῶν σχολείων μέτρα 401.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐκθέσεις περί τῶν σχεδίων νόμου περί Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησ. περιουσίας καὶ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, (μετὰ σχεδίου Νόμου τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου) 65 Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων περί ἀναβίλῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ΟΔΕΤ' πρὸς ἐπιφυρὰν τροποποιήσεων 161. Ἐκθέση τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περί τοῦ νέου νόμου περί διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησ. περιουσίας 186.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ Δ. Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Περί τοῦ προσηγῆσθαι τῶν ὀφφικιούχων προσβυτέρων τοὺς ἀρχιμανδρίτας ἐν ταῖς ἰ. ἀκολουθίαις 8. Περί προσόντων ἐφημερίων εἰς μικρὰς κοινότητας

210. Δημόσια ἔγγραφα ἀναγινώσκονται ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας 353.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐγκύκλιοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν πρὸς τὰς διοικητικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους περί τῶν ἀντικανονικῶς πεποιθημένων ἀνὰ τὸ κράτος ἀγιορειτῶν μοναχῶν 89, 267. Ἐγκύκλιος τοῦ Ὄργανισμ. Ὑ Διοικήσεως Ἐκκλησ. περιουσίας πρὸς τοὺς ἐσβ. Προέδρους τῶν τοπικῶν Συμβουλίων περί τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ 273. Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι οὐνίτας κληρικούς παντὸς βαθμοῦ καὶ μοναχοὺς ἀμφοτέρων τῶν φύλων 298. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Harnack ἢ Θεολογ. Σχολῆ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πρὸς τὴν τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου 301. Συμπληρωματικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας τοῦ Ὄρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ἐνορ. ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς ἐφημερίους 305. Ὁ «Σύνδεσμος τῶν θεολόγων καθηγγητῶν» περί τῶν ξένων παρ' ἡμῖν σχολῶν 331.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Γράμμα τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου περί τῆς συνλεύσεως τῆς Ἱεραρχίας 57.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Θεσσαλιώτιδος Ἱεζεκιὴλ Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις σχεδίου νόμου περί ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων 41.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Χρ. Στεφανοπούλου. Περί ὀριστικότητος τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἐκλογικοῦ Καταλόγου 46. Ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τῶν Χιλιαστῶν 275. Τὸ διασκεπτικὸν τῆς περί τῶν χιλιαστῶν ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου 297. Χ. Στεφανοπούλου. Περί τῆς ἐν ἰσοψηφίᾳ προεδρικῆς ψήφου ἐν τῇ ἐνοριακῇ Ἐπιτροπῇ 370.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Γ. Π. Ὁ Μέγας Βασίλειος (ἐπὶ τῇ 1600ῃ ἐπιτηρίδι ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ) 9. Β. Μ. Β'ίλλα Ἡ ἐορτὴ τοῦ νέου ἔτους παρὰ Βιβυλαντίους καὶ Ἰσραηλίτας 10. Γόρτυνος—Μεγαλοπόλεως Πολυκάρπου Οἱ ἀγῶνες τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας (Σειρὰ ἀρθρῶν ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρίδι τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας 97, 105, 121, 131, 193, 209, 217, 225, 233 241 249, 289. Β. Ἐὐθυμίου Τὸ μικρόβιον τοῦ Οὐνιτισμοῦ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροικίας τῆς Εὐρώπης 98. Ἡ θεμελίωσις τοῦ μνημείου τῶν ἐλευθερωτῶν 115. Γ. Π. Ἡ ἀναπαράστασις τῶν Παθῶν ἐν Oberammergau 123. Γ. Π. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ οἱ σύγχρονοὶ Ἀθηναῖοι: ἡ ἰδέα τῆς προσόδου καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου 129. Γ. Π. Οἱ δύο πολυποδες: Ἡ Οὐνία καὶ ὁ Χιλιασμός 133, 146. Τὰ σπουδαιότερα ζητήματα 257. Ἡ ἀξιοπραπὴς συντήρησις τοῦ κλήρου 266. Φιλοτιμίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν (διὰ τὰ οὐνιτικά)

281. *Θνατείρων Γερμανοῦ* Τί εἶναι ἡ Οὐνία: 282, 292. *Μοναστική ἀνασύνταξις* 313. Διὰ τὸ Β. τικανὸν 321. *Γόρτυνος—Μεγαλοπόλεως Πολυκάριου* Ἡ Ἑλλάς καὶ τὰ ξένα σχολεῖα 329 *Γ.Π.* Ἱστορικὸν νε-
γονός (ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τοῦ Προσφυτοποιοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος εἰς τὸ Οἰκισμ. Πατρισεχεῖον, 351. *Γόρτυνος*
—*Μεγαλοπόλεως Πολυκάριου* Ἡ ἐφορτὴ τῆς Γεν-
νήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου 414.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Γόρτυνος—Μεγαλοπόλεως Πολυκάριου. Ἡ ἐν Ἀμμοικῇ ἑλληνικὴ δοθόδοξος Ἐκκλησία 113 *Γ. Π.* Τὰ ἐν Ρωσίᾳ 188, 267. *Θεοδότου* Ἡ δοθόδοξος Ἐκκλησία Πολωνίας 197. Ὀριστικὴ εἰρήνησεν τῶν ἐν Ἀμμοικῇ 211 Ἡ ἡμερησία διάταξις τῆς μελλούσης Προσυνόδου 371. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας: Εἰσήγησις τοῦ Μικ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως 377. *Κ. Ι. Δυοβουνιάνου,* Οἱ λαϊκοὶ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑωλησίᾳ 385, 401.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολυκάριου, Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία καὶ τὰ μέσα τῆς διαδόσεως αὐτῆς 17, 25. *Β. Εὐθυμίου,* Ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀπ. Παύλου 26. *Γ. Π.* Τίς ἐκ τῶν δύο; 75.

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΑ

Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου Ἡ δοξασίς τοῦ ἑλλήνος ἱερέως ἐν τῷ ἔξωτερικῷ 20, 27, 36 44. *Β. Α.* Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἐγκύκλιος αὐτῆς 114, 135, 145.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ

Πρεσβ. Κωνσταντίνου Καλλινίκου, Τὰ κατηχητικὸν ἔργον τοῦ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἱερέως 81, 90. *Δημ. Ν. Μωραΐτου,* Φύσις καὶ σκοπὸς τῆς κατηχητικῆς διδασκαλίας 346.

ΛΑΤΡΕΙΑ

Δ. Ν. Μωραΐτου, Ἡ πρώτη χριστιανικὴ λατρεία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἱερουσαλήμ 259. *Χ. Ἡλιοπούλου,* Λόγος κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀοραίου Πάγου τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐφορτῇ τοῦ ἀπ. Παύλου 235.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΖΩΗ

Β. Μ. Βέλλα, Ἐκ τῆς φοιτητικῆς ζωῆς ἐν Βερολίῳ (παρὶ πανεπιστημιακοῦ ναοῦ) 85 *Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου,* Τί κάμνουν οἱ Ἄγγλοι ὑπὲρ τῆς δικουμένης Ἐκκλησίας ἐν Ρωσίᾳ 81 *Γ.Π.* Ἡ ἐξέγκοσις (κατὰ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἀντιθρησκευτικοῦ διωγμοῦ) 80.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Γενικοῦ Φιλοπτώχων Ταμείου ἀπολογισμὸς τοῦ 1929 152. Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων Ἀπολογισμὸς τοῦ 1929 152. Ἱσολογισμὸς Ἀσύλου Ἁγίου Ἀνδρέου χρήσεως 1929 123.

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Κ. Δυοβουνιάνου, Χειρόγραφα δωρηθέντα ὑπὸ σεβ. Θεσσαλιώτιδος τῷ Θεολογικῷ Σπουδαστησίῳ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου 18, 203, 339. *Τοῦ αὐτοῦ,* χειρόγραφον δωρηθὲν τῷ Θεολογικῷ Σπουδαστησίῳ ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ συλλόγου «Ζ.ὸς» 353.

Ἀρχιμ. Γερμανοῦ Ρουμπάνη, Ἐγγραφοὶ ἐκ παλαιοῦ κώδικος 370.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Γόρτυνος Πολυκάριου, Τὰ σχολεῖα, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ γονεῖς 53, 58. Ἡ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν 49. *Κυθῆσεων Δωροθέου,* Τὸ μύθημα τῶν θρησκευτικῶν 57 Ἡ Ριζάρσιος Ἐκκλησ. Σχολὴ κατὰ τὸ 1929 1930 219 227 243.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Π. Ι. Μ. Τὸ ἐν Βέρνην Θεολογικὸν Συνέδριον 321. Αἱ διεθνεῖς χριστιανικαὶ Ὀργανώσεις: Ὁ Παγκόσμιος Σύνδεσμος διεθνῶς φιλίας 337, Ἡ συνέλευσις τῆς οργανωτικῆς ἐπιτροπῆς Ἰστάτης καὶ Διοικήσεως 337, Ἡ ἐτησία συνέλευσις τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς τῆς διεθνούς οργανώσεως «Ζ.ὸς καὶ Ἐρνασία» 338.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Henry Kingsley 30 Adolf Harnack 214 Κωνσταντίνος Στ' 393.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΙ, ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ Γρηγορίου Ε' προσφώνημα Εὐαγ. Κλεομβρότου 137. Προσφώνημα τοῦ σ.β. Παροναξίας Ἱεροθέου ἐπὶ τῇ ἀνακομῇ τῶν λειψάνων τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρῶη 345. Προσφώνησις σεβ. Γόρτυνος Πολυκάριου ἐπὶ τοῖς ἀποκαλυπτηρίοις τοῦ Ἄνδριάντος Παλ. Πατοῦν Γερμανοῦ ἐν Δημητσάνῃ 369. Ἐπιμνήμη εἰς Κωνσταντῖνον Στ' τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ σεβ. Τραπεζοῦντος Χρυσάνθου 394.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐκ Δογδίνου: *Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου,* Ἡ μετάστασις τοῦ ἀγγλοκαθολικοῦ Fr. Vernon εἰς τὸν καπισμὸν: πῶς κρίνει τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐγκαταλειφθέντα Ἀγγλοκαθολικισμὸν 83. *Τοῦ αὐτοῦ,* Ἀπάντησις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἀποσυρησαντος τῆς Ἀγ.λ. Ἑωλησίας Fr. Vernon 107. Ἀρχιεπίσκοπος λόδοξ Δάβιδου 195. Ἡ ἀντίδρασις (τὸ ὑπὲρ τῶν Ρώσων χριστιανῶν ἐνδιαφέρον τῶν Ἀγγλικανῶν) 212. Τὸ συνέδριον τοῦ Λάμπου 252, 306 314. Ἐξ ἀφορμῆς οὐνιτικῶν τιμῶν ἐπικυριῶν 291.

Ἐκ Μετεώρων: *Εὐαγγέλου Κλεομβρότου,* Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ εἰς τὰ Μετέωρα 155, 164.

Ἐκ Παλαιστίνης: Οἱ ἐν Παλαιστίνῃ ἀντανουμισμοὶ 354

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ»

Π. Ι. Μπρατσιώτου, Ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν θρησκευτικῶν βιβλίων 302. *Κωνστ. Ν. Καλλινίκου,* Περὶ ἐπανοκαλυμμασίης 317.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΧΟΝ

«Ἐβδομάς Παιδιοῦ» 11. Ἡ «Ἐβδομάς τῆς συνηχοῦς ἐργασίας» ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσίᾳ 21. Σχέσεις Ἀγγλικῆ καὶ Σοβιετ 21. Κρίσις ἐπὶ συνοδικῆς ἐγκυκλίου 21. Ἀρᾶσις τοῦ κλήρου κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα 37. Ὁ γάμος, ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία 37. Ἡ τοῦ κράτους περὶ τοῦ κλήρου ἀμέλεια 53. Τὸ κράτος τῶν «ἐκπαίδ. μεταρρυθμιστικῶν» 53. Ὁ προσορισμὸς τῶν πολεμικῶν βιβλίων 77. Τὰ εἰρηνικὰ ἰδανικά 91. Ἐπὶ τοῖς ἐν Ρωσίᾳ διωγμοῖς 109. Ἐσωτερικὴ Ἱεραποστολὴ 116. Ὁ Πάπας καὶ ὁ ἐν Ρωσίᾳ διωγμὸς

117. Ἐγγραφα κωδίκων ἁγ. Λαύρας 117. Ἐπὶ τοῦ συνεδρίου τῶν ὁρθοδ. κληρικῶν Λυτ. Εὐρώπης 125. Ὁ Παπινὶ περὶ τῆς ἁγ. Γραφῆς 125. Περί τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἀντιχριστιανικῷ διωγμοῦ 138. Οἱ ἀγγλοκαθολικοὶ ἔξω τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας 138. Βιτικανὰ συμπόσια 138. Ἡ τεχνητὴ σταίρωσις 146. Ὁ νόμος ΟΔΕΠ 157. Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν 157. Ἱστορία τῆς βιτικανῆς συνόδου 191. Ὁ βίος τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ ἐβραίου 203. Ὁ κίνδυνος τοῦ συγχρόνου Ἰουδαϊσμοῦ 205. Ὑπάρχουν ἔτι δούλοι 205.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἡ σπουδαιότερα ἐρούμας 11. Ἡ «ὑστερή γνῶσις» 12. Δίψα διδασκαλίας 12. Περιττὸν 12. Ἡ κακὴ γυνὴ 22. Φοιτητικὴ ὁράσις 22. Τυμπανοκρουσία ἐν ερήμῳ 22. Ὅπου λείπει ἡ οἰκογένεια 22. Ὁ ὄλικός παραγων 29. Ἀφελπισμός 29. Ὁ ὄλιμος καὶ ἡ ἐπιστημὴ 29. Καὶ μία ἀηδὼν 37. Αἱ ἡθικαὶ ἀξίαι 38. Τὰ θερησκευτικὰ 38. Τὸ ἦθος προ παντός 46. Ἡ ἀναλλοιωτος βῆσις 53. Ἡ ἔκρηξις 54. Ὡρέλησεν ἡ ἐβλαψις; 62. Ὁ λόρδος Dickinson 72. Καὶ τὰ δύο 77. Μαθηματα 78. Νήψις 86. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν 86. Ἡ σημασία τῆς ἡθικῆς 92. Καὶ επαγρύπνησις 92. Πρόσοδος; 93. Τα ψεύδη 100. Ἡ διαμαρτυρία 101. «Ἄνω σχῶμεν» 110. Ἡ οὐσιαστικὰ ἔγγραφα ἐνδειξις 110. Ἡ το καιρὸς 110. Χορομανία 116. Ἀπρονοησίας ἀποτελέσματα 117. Ἡ ὀμὴ πραγματικότης 118. Μία ὁρθὴ γνῶμη 125. Τὸ κρείττον σιγῆς 126. Τὸ σχολεῖον τοῦ Κομμουνισμοῦ 139. Τὸ κείμενον τῆς ἁγ. Γραφῆς, 139. Οἱ «Γαπτοι τοῦ Χριστοῦ» 139. Οἱ ναυτικοὶ ἐξολισμοὶ 147. Τὰ ἐν Ἰνδίας 147. Ἀναντα—Κάταντα 147. Ἐπικίνδυνος ἄγνοια 148. Ψευδοκομμουνισμός 158. Τρωτικὸς ὑπὲρ μάχαιραν 158. Ευγηρίας Πρόνοια 183. Sic transit... 183. Στροφή 205. Ἡ δύναμις τοῦ θείου λογίου 205. Αἱ εὐθύναι 205. Ἀντιδοτόν 206. Σοβαρὰ συνδιάσκεψις 214. Το κράτος τῆς ὕλης 214. Ὅστις δὲ τί; 220. Ἀπολάυσις 221. Ἐπὶ τέλους 228. Πρόσοχη! 229. Παρακρούσεις 229. Κιθῆκον ἐπιτακτικὸν 237. Τα σημεῖα τῶν καιρῶν 237. Πέρα τῶν πεδίων 238. Ὁρθοδοξία καὶ Ἀγγλικανισμός 245. Ἡ Ριζαίσις Σχολή 245. Ἀντινομία 253. Φθορὰ 254. Ἀντιφάσεις 260. Ἡ νεα μανία 261. Λάθος; 261. Συγχρονισμός 268. Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς 268. Ἀσέβεια ἀσυγχώρητος 269. Το στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς 269. Συμμαχος 275. Γυνὴ—Κυβερνήτης 276. Ὁ Εὐρωπαῖος 276. Ἀδεξία ἀναληθία 284. Ὅ,τι ἄλλως τε ἀνεμνεῖτο 284. Ὁριστικῶς 294. Τὰ «λαράβονα» 295. «Κανενα» ; 302. Τὸ χυδαῖον θεατρον 302. Περί «συγχρονισμοὶ» 309. Κέρδη καὶ ζημίαι 310. Σπουδαῖα μεσοεισίας ἐπιχειρήματα 317. Ὑπουργικαὶ δηλώσεις 317. Σύγχυσις 318. Ἀσυγχρόνιστοι 318. Ἡ λύσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος Ἀμερικῆς 323. Ἡ πρόληψις τῶν γεννησεων 323. Ὁ ἱερός Αὐγουστίνος 332. Ὁ παράδεισος τῶν Μποσεβικών 332. Ὁ κρωγμὸς τοῦ κόρακος 332. Αἱ σύγχρονοι Ἀθῆναι 340. Ἀστοχοὶ καινοτομίαι 340. Περί τὸ Λάμπρ 340. Συνέχεια 340. Καὶ ἄλλαι ἐντυπώσεις 341. Μεταγχολικά πράγματα 346. Τὸ ἀπο-

τέλεσμα 347. Τῶν οἰκῶν ὑμῶν...347. Τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας 355. Ἐπίκαιρος παρατήρησις 356. «Πεινασμένοι κατάδικοι» 371. Νηφάλια κρισις 372. Ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ 372. Ἡ εὐθύνη τοῦ τυπου 386. Θερησκεία καὶ Ἐπιστήμη 386. Ἦλθε (Κρισηναμοῦρι) 404. Πάλιν ὁ τύπος 404. Ἀξιοθρήνητα 404.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Α. Σωτηρίου Ἡ βασιλικὴ τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου ἐν Κιλλαμπακῇ 15. Γ. Α. Ἀρβανιτάκη Γερμανοῦ Ἀφρονίδης ὁ τελευταῖος τῶν βυζαντινῶν λογίων 16 Ν. Ι. Δούβαρι ὉΓκαίτε ὡς θερησκευτικὴ προσωπικότης 16. Ἡρακλείας Φιλαρέτου Βαφείδου Τὸ πρωτεῖον τοῦ Παπα Ρώμησεν τῆ Ἐκκλησιᾷ ἐξελισσόμενον 32. Παραμυθίας Ἀθηναγόρα Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ βυζαντινοῦ ἔθνους τῶν Φιλανθρωπινῶν 48. Δ. Πασχάλη Μονὴ ἁγίας Εἰρήνης Ἄνδρου G. Sotiriou Bulletin de l'art byzantin. Δεοντοπόλεως Χριστοφόρου Ὁ Ἑλληνισμός καὶ ἡ νεωτερικὴ Αἴγυπτος. Θ. Καστανᾶ Ἀνάγκη δράσεως 64. Δημ. Παππούλια Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς ἐν τῷ ἑλληνικῷ οἰκίῳ 64. Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰεροδιδασκαλεῖον 80. Π. Τρεμπέλα Κακοδοξῶν ἐλεγχος 80. Κ. Μαιτέξου Σκεψις ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Hadamard 80. Ἐάνθης Πολύκαρπου Σκεψις καὶ μελέται ἐπὶ τῆς εθνικῆς ἡμῶν ζωῆς 96. Τραπεζοῦντος Χρυσάνθου Λόγος ἐπιμνημόσυτος εἰς τὸν Οἶκον. Παιτριάρχην Βασιλείον Γ' 103. Ἐπετηρὶς Ριζαίσις Σχολῆς 1928-1929 103. Δημ. Μπαλάνου Πατρολογία 104. Κ. Κουραβέλου Θουκυδίδου ἐπιταφίσις εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν 112. Γόργυνος Πολυκάρπου Λόγος περὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας 112. Θ. Βορέα Τὸ Πανεπιστημιον καὶ ἡ Ἑλλάς 112 Κ. Λογοθέτου Ἡ φιλοσοφία τῶν Πατέρων καὶ τοῦ μέσου αἰῶνος 120. Γ. Δελιγιάννη Ἡ μονὴ Ἐλώνης ἐν Κυνοῦργᾷ 128. Δ. Πασχάλη Κορωνίσις Γρηγόριος καὶ Σωζοπόλεως Πατρίσιος 151. Παραμυθίας Ἀθηναγόρα Ἡπειροῦς 151. Παραναξίας Ἰεροθέου Ὑπομνημα τῆς Ἱ. Συνόδου 160. Δ. Παχάλη Ἡ Ἄνοδος κατὰ τὴν ἐπαναστασίαν 160. Ι. Θεοδορακοπούλου Σχολαστικισμός καὶ φιλοσοφικὴ κριτικὴ 160. Ἀδ. Διαμαντοπούλου Πανηγυρικός ἐπὶ τῆ Ἑθν. Ἐκατονταετηρίδι. 160. Π. Μπρατσιώτου Οἱ τρεῖς Ἰεράρχαι καὶ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα 168. Ἐπετηρὶς Θεολ. Σχολῆς Σόφιας 168. Πρ. Δεοντοπόλεως Σοφρονίου Συμπλήρωμα Ἀγιορειτικῶν Καταλόγων Βασιλεῖου καὶ Λαύρας 208. Καταστατικὸν Παγκ. Συνδέσμου Διεθνοῦς φιλίας διατῶν Ἐκκλησιῶν, 223 Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου Τὸ πρωτεῖον τοῦ Ἐπισκοποῦ Ρώμης 231 Θ. Βορέα—Δ. Μπαλάνου Λόγοι εἰς μνήμην τῶν ὑπὲρ Πατρὶδος πεσόντων τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου 232. Κώνστα Χατζηδημητρίου Μεγάλῃ Ὁρθόδ. χριστιανικῇ κατήχησις 240. Ἡ Κύρκος κατὰ τὸν αἰῶνα τῆς Παλιγγενεσίας 248. Σ. Καλλιᾶφα Ὁ Hans Driesch ὡς βιολόγος καὶ φιλόσοφος 248. P. Jaw The Early Tractarians and the Eastern Church 256. Γενναίου Σχολαρίου Ἀπαντα 264. Κωνστ. Καλλινίκου Ὑπομνημα εἰς τὸν Ψαλτῆρα 287. Ἀρχιμ. Ἐθολογίου Κουρίλα Ὁ ἐκ-

φωνηθείς λόγος ἐν Ἀθῶν 312. **Σ. Μενάρδου** Ἐκθεσις τῶν ἐπὶ τῆς πρυτανείας αὐτοῦ πεπραγμένων 320. **Π. Ν. Τρεμπέλα** Ἡ ἠθικὴ τελειότης τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον 327. **Τοῦ αὐτοῦ** Ἀπολογητικαὶ μελέται περὶ πίστεως καὶ ὕλισμου 327. **Πέτρου Κοντοῦ** Λόγος κατὰ τὴν ἐσοτὴν τῆς 25 Μαρτίου 327. **Νικολ.** Ἀλιβιζάτου Ἐκθεσις τῶν ἐπὶ τῆς πρυτανείας αὐτοῦ πεπραγμένων 335. **Γόρτυνος Πολυκάριου** Οἱ ἄγῳνες τοῦ Ἑλλήν. κλήρου ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας 349. **Ἰω. Θεοδωρακοπούλου** Σχολαστικισμὸς καὶ φιλοσοφικὴ κρητικὴ 349. **Β. Α. Μυστακίδου** Βιβλιογραφικὰ μελετήματα ἐκ τῶν τοῦ Κρουσίου 349. **Θεσσαλιώτιδος** Ἰεζεκιήλ Ἀκολουθία τοῦ ὁσιο. Δαμιανοῦ τοῦ Νεοῦ 357. **Β. Βέλλα** Ἡ Κερρορεθὴ καὶ ἡ ἐσοτὴ τῶν Κίρρurim 375. **Θ. Τσάτσου** Φιλοσοφικῶν ἐλέγχων ἐλεγχοί 375. **Παραμυθίας Ἀθηναγόρα** Ἡ μητρόπολις Μονεμβασίας 375. **Eufrossyne Kephala** The Church of the Greek people 382. **Λεων. Φιλιππίδου** Συγκριτικὴ θερησκαιολογία καὶ χριστιανικὴ θεολογία 390. **Πρ. Αἰοντοπόλεως Σωφρονίου** Ἡ Θεοκόκος ἐν τῇ ὕμνογραφίᾳ 390. **Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ** Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Νικολάου τοῦ ἐξ Ἰχθυος 391. Ὁ «Ἄθως» περιοδ. ὑπὸ Σκυρίδωνος Λαυριώτου 399. **Moulton** καὶ **Milligan** Λεξικὸν τῆς Κ. Δ. 329. **Γεωργ. Ἀλεξάνδρου** Ὁδηγὸς τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα 406. **Δημ. Μπαλάνου** Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας 406. **Κ. Ι. Δουβουνιώτου** Ἀνθίμου Ἀθηνῶν λόγος ἀνέκδοτος 418. **Βασιλείου Μ. Βέλλα** Ἀνάλυσις τοῦ Βιβλίου τοῦ Ναούμ 418. **Γ. Α. Ἀρβανιτάκη** Τὸ Καισάρειον τῆς Ἀλεξανδρείας 418.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΩΝ

Α'. Ὁρθοδοξων

Ἑλλάδος, 12, 23, 30, 39, 46, 54, 63, 78, 86, 93, 101, 110, 118, 126, 139, 148, 159, 166, 176, 183, 191, 198, 206, 215, 221, 229, 238, 246, 254, 261, 269, 276, 285, 295, 302, 310, 318, 325, 332, 341, 347, 356, 362, 372, 380, 387, 397, 404.

Κων)πόλεως : 47, 54, 78, 111, 149, 191, 207, 246, 304, 319, 362, 373.

Ἀλεξανδρείας : 23, 55, 94, 119, 176, 191, 247, 255, 263, 278, 304, 312, 320, 382, 398.

Ἀντιοχείας : 14, 39, 111, 216.

Ἱεροσολύμων : 94, 149, 304, 312, 389

Κύπρου : 14, 39, 55, 101, 111, 149, 191, 216, 229, 240, 247, 271, 304, 342, 398

Ρωσσίας : 23, 39, 55, 63, 78, 101, 119, 140, 150, 176, 207, 216, 223, 271, 278, 296, 304, 320, 327, 334, 342, 349, 365, 374, 389, 398, 405.

Σερβίας : 47, 94, 127, 140, 150, 207, 240, 365, 373, 382, 389.

Ρουμανίας : 40, 230, 271.

Ἀμερικῆς : 112, 191, 256, 256, 374

Πολωνίας : 31, 47, 55, 79, 102, 127, 150, 191, 255, 312, 320, 399, 405.

Φιλανδίας : 80.

Ἑσθονίας : 365, 405.

Βουλγαρίας : 31, 79, 102, 119, 159, 191, 240, 247, 263, 382, 398.

Β'. Ἑτεροδόξων

Ρωμαϊκῆς : 40, 55, 63, 80, 119, 127, 140, 150, 159, 216, 230, 278, 285, 296, 304, 320, 327, 334, 389, 399, 406.

Ἀγγλικανικῆς : 14, 40, 95, 112, 127, 140, 191, 247, 255, 272, 285.

Παλαιοκαθολικῆς : 272.

Αἰθιοπίας : 102.

Σουηδίας : 14.

Διαμαρτυρομένων : 15, 95, 119, 141, 160, 184, 207, 231, 264, 286, 327, 389, 406.

Γ'. Ἄλλων θρησκευμάτων

Ἰουδαϊσμοῦ : 23, 55, 103, 231, 279, 374.

Μωαμεθανισμοῦ : 141, 184

Διάφορα : 31, 48, 63, 80, 95, 103, 120, 141, 200, 207, 231, 247, 279, 286, 296, 304, 320, 335, 374, 390, 399, 406.

ΟΙ ΕΝ ΤΩ, Η΄ ΤΟΜΩ, ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ Ἐκκλησίας

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

† Ο ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ο ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΛΥΚΑΡΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ ΙΕΖΕΚΙΗΛ

† Ο ΚΥΘΗΡΩΝ ΛΩΡΟΘΕΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ (Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Διευθυντῆς)

Κ. Ι. ΔΥΒΟΥΝΙΩΤΗΣ (Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου)

ΑΜΙΑΚΑΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ (Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ (Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου)

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ (Α΄ Γραμμ. Ἱ. Δ. Συνόδου)

Μ. ΑΡΧΙΜ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Λονδίνου)

Μ. ΟΙΚΟΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (Manchester)

ΔΗΜ. Ν. ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Διευθυντῆς Διδασκαλείου)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΕΛΛΑΣ Δ. Θ.

Β. ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Παρίσιου)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Σ Ι Α Ι

83 Το Ήγουμενοσυμβούλιον τῆς Ι. μονῆς Σιαμάδων. Δηλοποιεῖ ὅτι συνελεῖσθαι τῆς ὑπ' ἀριθ. 112 καὶ 113 ἐ. ἔ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῇ Μητροπόλει Τρίκκης—Σταγῶν, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἐνώπιον τοῦ ἐκείσε κ. Εἰρηνοδίκου ἐνεργηθῆσονται αἱ ἐξῆς δημοπρασίαι τῆς ἀνω Ι Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταῦταριθμοῦ διακηρύξεως ὧν γνῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας. 1) Περὶ μονοτοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν Λιμνοχόβῳ ὑδρομύλου, 2) ὁμοίως τοῦ εἰς θέσιν Μπροκομάδες περιφερείας Καστανέας ἀγροῦ στρεμ. 14, 3) ὁμοίως τοῦ εἰς θέσιν Καραφύλλα ἰδίᾳ περιφερείας ἀγροῦ στρεμ. 10, 4) ὁμοίως τ. ῦ εἰς θέσιν Κανάλια ἰδίᾳ περιφερείας λιβαδίου στρεμματα 20, 5) ὁμοίως τοῦ ἐν Βανακουλίου ὑδρομύλου μετὰ τῶν πέριξ αὐτοῦ ἀγρῶν στρεμ. 8, 6) ὁμοίως τοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας 50,000. ὁκάδ. ξυλανθράκων καὶ 1050 ξυγίων καυσοξύλων ἐκ τοῦ δάσους Καλογριανῆ, περιόδου 1930—1932. Ἐν τῇ Ι Μονῇ Σιαμάδων τῇ 28 Νβρίου 1930. Το Ἁγουμενοσυμβούλιον.

84 Το Ἁγουμενοσυμβούλιον τῆς Ι. Μονῆς Σταγιάδων δηλοποιεῖ ὅτι συνελεῖσθαι τῆς ὑπ' ἀριθ. 114 ἐ. ἔ. ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ παρὰ τῇ Μητροπόλει Τρίκκης Σταγῶν τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ κ. Εἰρηνοδίκου τῇ 10 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. α) ἡ μονοετής ἐνοικίασις τοῦ εἰς θέσιν Μπαγάλα περιφερείας Σταγιάδων ὑδρομύλου καὶ 2) ἡ μονοετής ἐνοικίασις τοῦ ἡμίσεως ἀδιασκέτως βρασησίμου λιβαδίου Τσουγκούρου, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταῦταριθμοῦ διακηρύξεως ὧν γνῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας. Ἐν Σταγιάδων τῇ 26 Νβρίου 1930. Το Ἁγουμενοσυμβούλιον.

85 Ὁ Ὄργανισμὸς Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας προκηρύττει ὅτι ἐπαλαμβάνεται τὴν 21 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 11—12 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Β'. Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἐκποίησις 12.000 περίπου ὁκάδων ρητίνης τῆς Ἱ. μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν πρὸςερχόμενι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μον. Συμβουλίου (Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

86 Ὁ Ὄργανισμὸς Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 21 Δεκεμβρίου ἐ. ἔτους ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 11—12 π.μ. ἐν τῷ Ναυδρίῳ Ἁγία Δύναμις τοῦ Μετοχίου τῆς Μονῆς Πεντέλης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ πενταετῆς μίσθωσις τῶν λατομείων μαρμάρων Ἀγίων Ἀσωμάτων τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ τὴν σχετικὴν διακηρύξιν καταθεθειμένης ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Μον. Συμβουλίου ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς αὐτά. (Μητροπ. Πεντέλης 4). Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

87 Το τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ πενταετῆς μίσθωσις τῆς νησίδος Τσουγκριά τῆς ἐν Σιάθῳ Ι. μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Σιάθου, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Βόλῳ ὑπόμνημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς τὸ Κοινοτικὸν κατάστημα Σιάθου ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν κατ' ἐκάστην. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δρ. 60.000 ἐτησίως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 21 Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυ-

ριακῇ καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Σιάθῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σιαθῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Βόλῳ ὑπότοπος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς Ἱ Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ. Ἄπαντα τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεων κηρυκείων, συμβολαίων κλπ. βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς δημοπρασίας ἐνεκεν οὐδὲποτε λόγου ἢ μειζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ κατ' ἐκάστην ἐφ' ἐξῆς Κυριακῇ. Ἐν Χαλκίδι τῇ 3 Δεβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τ' ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

88 Το Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Καρυστίας, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ τετραετῆς ἐνοικίασις ἐν Αὐλωναρίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 14 τ. μ. ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥραν 10—12 τῶν κάτωθι ἀγρῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λευκῶν κειμένων εἰς τὰς ἐξῆς θέσεις, 1) ἀγρὸς εἰς θέσιν Ἀνεμογιάννη 2) ἀγρὸς εἰς θέσιν Στενή, 3) ἀγρὸς εἰς θέσιν Μαγδράκια, 4) τέσσαρες ἀγροὶ εἰς θέσιν Πρανέρα, 5) ἀγρὸς εἰς θέσιν Μαραθία 6) ἀγρὸς εἰς θέσιν Ἥλια, 7) ἀγρὸς εἰς θέσιν Μαλλία, 8) ἀγρὸς εἰς θέσιν Κοῦλλουροι, 9) ἀγρὸς εἰς θέσιν Ἀθανάση, 10) ἀγρὸς εἰς θέσιν Καμίνα, 11) ἀγρὸς εἰς θέσιν Ἐλεούσα 12) ἀγρὸς εἰς θέσιν Καναλιτσα, 13) ἀγρὸς εἰς θέσιν Μπάρδι, 14) ἀγρὸς εἰς θέσιν Κακούλι, καὶ 16) ἀγρὸς εἰς θέσιν Καμίνα. Ὅμοίως καὶ εἰς ὑδρόμυλος τῆς Μονῆς κειμενος εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Αὐλώνος. Ὅροι καὶ ὑποχρεώσεις ἐνοικίαν στοῦ ἐπίσκοπονται καταθεθειμένοι παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Πανος. Ἁγουμενῶ τῆς Ἱ. Μονῆς Λευκῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἀ.α. Πανόπουλος.

89 Το ἐν Λαρίσῃ τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν τακτικὴν δημοπρασίαν μονοτοῦς ἐκμισθώσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς ἐν Τσάγεζι Ἱ. Μονῆς Κορνηνείου. 1) Μία ἀμπελος ἐκ στρεμμάτων εἰκοσι κειμένη ἐν τῷ Μετοχίῳ Μεταλορφώσεως τῆς περιφερείας Ραφάνης. 2) Οἱ ἐν Κρανιᾷ καὶ Ραφάνῃ ἀγροὶ ἐν θέσει Κρανιώτικα Καλύβια, Βραμόβρουσι, Περισσεργιές, Καψάλα, Παπαχατζῆ, Καψάλα, Κρανιώτικα ἀμπελία, Στενὸ Ραφάνης, Καλύβια καὶ Ἀσπρόϊ συνολικῶν στρεμμάτων ἐξήκοντα πέντε. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ραφάνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας ἡποὶ τὴν 12ην, 13ην καὶ 14ην Δεκεμβρίου ἐν ἔτ. ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ὀλύμπου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Λαρίσῃ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 189 διακηρύξεως τοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ραφάνῃ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἐν Λαρίσῃ τῇ 25 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τ' ὁ Λαρίσης Ἀρσένιος.

90 Το Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Κορινθίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν μονοετῆ δημοπρασίαν ἢ ἐνοικίασις τῆς ἐν τῇ θέσει Πιοτημιά Ἀθηνίων κειμένης Σταφιδαμπέλου τῆς Μονῆς Φανερωμένης τὴν 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινῇ ἐν Χιλιουμδίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Ἁγουμενο τῆς Μονῆς τῶν κ. Εἰρηνοδίκου Κορίνθου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Κορίνθῳ Ὑπότοπος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτοῦ συμφώνως τοῖς ὅροις διακηρύξεως ἡποὶ ὧν δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 6 Δεβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Δ. Ο.Ε.Μ.Π. Κορινθίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Επί τη λήξει του έτους παρακαλούνται οι συνδρομηταί της <'Εκκλησίας> όπως σπεύσωσι να καταβάλωσι τας καθυστερουμένας συνδρομάς των εις τους κατά τόπους εντεταλμένους ή απ' εϋθείας δια ταχυδρομικής έπιταγής κατά την ακόλουθον διεϋθύνειν:

Δελτίον <'Εκκλησία>

Γραφεία Δ. 'Ι. Συνόδου.

Αθήνας

91 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρύττει ότι εκτίθενται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν τετραετούς μισθώσεως τὰ ἐν τῇ Κοινότητι Ἀργαλαστής κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀργαλαστῇ τῇ 21 Δεκεμβρίου ε. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἑσπέρου του κ. Εἰρηνοδίκου Ἀργαλαστής, ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται ἐτησίως ποσὸν δραχ. 1200. Ἐν Βόλῳ 5 Δεκεμ. 1930. Ὁ Πρόεδρος κ. ἀ.α. ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Βόλου.

92 Το Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρύττει ότι εκτίθενται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν τριετούς μισθώσεως τὰ ἐν τῇ Κοινότητι Κοφινῶν καὶ μετοχίων ἐν Ἀλμυρῷ κτήματα τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 21 Δεκεμβρίου ε. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ ἑσπέρου ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἀλμυροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται ἐτησίως δραχ. 800 διὰ τὰ κτήματα δωρῶν καὶ δραχ. 2000 διὰ τὸ μετοχίων Ἀλμυροῦ. Ἐν Βόλῳ 5 Δεκεμ. 1930. Ὁ Πρόεδρος κ. ἀ.α. Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Βόλου.

93 Το Ἡγλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Γκούρας δηλοποιεῖ ότι συνελεῖ τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 ε. ἔ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ παρα τῇ Μητροπόλει Τρίκιν, -Σταγῶν Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τὴν 7 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν μὲν καὶ εἰς τὸν συνήθη των δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ κ. Εἰρηνοδίκου ἐνεργηθῆσονται αἱ ἐξῆς δημοπρασίαι ἐκποιήσεως τῶν κάτωθι ζῶων τῆς ἀνω Ἱ. Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως, ὧν γινῶσιν δύνανται νὰ λαβῶσιν οἱ βυυλόμενοι προ πιασης πλειοδοσίας, ἴτοι: α) 4 δαμαλεων ἀγελάδων (μοσχιδων), 6 ἀγελάδων μετὰ τῶν ἐφεινῶν μύσχων αὐτῶν, 3 δαμαλιῶν ἀροτήρων ἀρρένων, μίξ ἀγελάδος στείρας ἐτῶν 10-12, β) 8 χοίρων ἡλικίας ἐτῶν 3-5 ἀρρένων καὶ θηλέων, 10 χοίρων ἐνὸς ἔτους, 20 χοιριδίων ἀρτιγεννήτων καὶ γ) ἐνὸς ἴππου γεροντος καὶ ἀσθενούς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Γκούρας τῇ 28 Δεκεμβρίου 1930. Το Ἡγβούλιον.

94 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Κατερίνης διακηρύττει ότι εκτίθεται εις πλειοδ. δημοπρασίαν ἡμινοσηθῆς ἐνοικίας τοῦ ἀποκλειστ. δικαιώματος ἀπολήψεως τῶν ἐξῆς δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ ἰδιοκτητοῦ δάσους τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ: 1) 1000 ζυγία κανοσξύλων καὶ 50 κ. μ. τεχνικῆς ξυλείας κατ' ἐπιλογὴν ἐκ πρίνου, ἄρια, φιλίκι καὶ κοριάων. 2) 4000 ζυγίων κανοσξύλων κατ' ἐπιλογὴν ἐκ πρίνου κλπ. 3) 50 κ.μ. τεχνικῆς ξυλείας πεύκης κατόπιν προσημάνσεως. 4) 100 κ.μ. τεχνικῆς ξυλείας ὄξυας καὶ 70,000 ὀκάδων ξυλανθράκων ἐξ ὑπολειμμάτων κατόπιν προσημάνσεως. 5) 20,000 ὀκάδων δαδίου καὶ 6) 16,000 ὀκάδων κατραμ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Κατερίνῃ τὴν Κυριακὴν 11 Ἰανουαρίου 1931 ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Πιερίας, τοῦ Ἡγού-

μένου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Κατερίνῃ τῇ 12 Δεκεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Εἰρηνοδίκης Πιερίας Ἀλ. Σιδηρόπουλος.

95 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Κατερίνης διακηρύττει ότι εκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης εἰκοσι (20) προβάτων τῆς ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῶν Κανάλλων διεξαχθησομένην ἐν Κατερίνῃ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν τὴν Κυριακὴν 21 Δεκεμβρίου 1930 ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Πιερίας, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Κατερίνῃ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Εἰρηνοδίκης Πιερίας Ἀλκιβιάδης Σιδηρόπουλος.

96 Το ἐν Τριπόλει τοπικόν Συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικήν δημοπρασίαν πρὸς μονοετὴ ἐνοικίασιν τὰ ἐν θέσει Πλάκα τῆς περιφερείας Λεωνιδίου, καὶ ὡς ἀποθήκα, χρησιμοποιούμενα τρία μαγαζιά τῆς Μονῆς ταύτης. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου ε. ἔ. καὶ ὥρα 10-12 ἐν Λεωνιδίῳ, συμφωνῶν τῇ ὑπ' αριθ. 1857 ε. ἔ. ἐγκλη. Δ.γῆ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. με ἐλαχιστον ὄριον προσημάνσεως διὰ μὲν τὸ πρῶτον τὸ χρησιμοποιούμενον ὡς ἀποθήκη ἀλατος δραχ. 500, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἐπίσης δραχ. 500 καὶ διὰ τὸ τρίτον τὸ νεοδημιον δραχ. 900 καὶ κατα τοὺς ὅρους ὑποχρεώσεων τοῦ κατατεθειμένου ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Πιερίας. Τριπολις τῇ 25 11 1930. Ἀποφάσει τοῦ Γ. Σ. τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὁ Πρόεδρος ἑσπέρου Βουρνιώτης.

97 Το τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος προκηρύττει ότι τὴν 28ην τοῦ μηνος Δεκεμβρίου τοῦ ἐτους 1930 ἐνεργηθῆσεται ἐν Νέῳ Ἐπιδαύρῳ καὶ ἀπὸ ὥρας 10-12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου αὐτῆς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταξιαρχῶν Ἀγνοῦντος πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικίας κατὰ σκευῆς 51 500 ὀκάδων ξυλανθράκων ἐκ τοῦ ἰδιοκτητοῦ δάσους τῆς ἐν Ν. Ἐπιδαύρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγνοῦντος Ταξιαρχῶν συμφωνῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως τῆς ἀντιγραφα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου παρὰ τῇ Ἱερῇ Μητροπόλει Ἀργολίδος καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῃ Ἐπιδαύρου. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν λεπτῶν 10 κατ' ὅλῃν. Οἱ συναγωνισθῆσομενοι δέον νὰ καταβάλωσι ἅμα τῇ ἐναρξῇ τῆς δημοπρασίας εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μονῆς τὸ 1/4 τοῦ ποσοῦ ἢ γραμμῆτιον καταθέσεως παρὰ τινὶ τῶν ἀποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Οἱ ἀπεργεγμένοι ὀφείλονται καὶ διάδικοι τῆς μονῆς ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν συναγωνισμόν. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος.

98) Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μηθύμνης ἐκτίθειν εἰς δημοπρασίαν 1) τὴν ἐκποίησην τῶν διαθεσίμων ἀρσενικῶν ἀρτιῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Λειμῶνος καὶ 2) τοῦ γάλακτος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τροφάγου. Ἡ δημοπρασία θὰ γένη τῇ 21 Δεκεμβρίου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 11 π. μ. ἐν Καλλονῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τῆς κατὰ Νομόν Ἐπιτροπῆς. Οἱ ὄροι εὐρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ εἰς τὸ ἐν Μυτιλήνῃ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐν Καλλονῇ τῇ 12 Δεκεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου ὁ Μηθύμνης Διονύσιος.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜῶΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΨΩΜΟΝ ΚΑΙ ΝΑΘΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΝΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΘΝ ΧΟΡΙΩΝ ΔΡΧ. 50. ΙΕΡΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

Τύποις <Φοίνικος> Ὀδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι